

CZASOPISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY KRÓLOWEJ POKOJU WE WROCŁAWIU

ISSN 1427-7751 Nakład 1200 egz.

KRÓLOWA POKOJU

www.wroclaw.oblaci.pl

Dobrowolna
ofiara
2024/4 (232)

30 LAT KONSEKRACJI

Jesteśmy wdzięczni Bogu
i wielu ludziom za świątynię.
W dalszym ciągu budujemy
świątynię duchową Kościoła.

CZAS BUDOWANIA

Nadzieja zawieść nie może

„*Spes non confundit*”, czyli „Nadzieja zawieść nie może”, to tytuł bulli zapowiadającej nowy rok święty, którą 9 maja tr. papież Franciszek uroczyście odczytał. Papieże co 25 lat ogłaszają rok jubileuszowy zgodnie z wiekową tradycją.

>> **Watykan** – Papież Franciszek

Jubileusz jest okazją do zaproszenia wiernych do Rzymu, do nawiedzenia czterech bazylik papieskich, do przejścia przez drzwi jubileuszowe, otwierane tylko z tej okazji, co jest związane m.in. z łaską odpustu zupełnego.

Papież Franciszek w ogłoszonej w maju bulli zapowiada, że 24 grudnia br. otworzy drzwi święte w bazylice watykańskiej, 29 grudnia w bazylice św. Jana na Lateranie, 1 stycznia 2025 r. w bazylice Matki Bożej Większej, zaś 5 stycznia w bazylice św. Pawła za Murami. W tych trzech ostatnich świątyniach drzwi święte zostaną zamknięte przed niedzielą 28 grudnia 2025 r. W katedrach i konkatedrach poszczególnych

diecezji Rok Święty zostanie zainaugurowany 29 grudnia br., a zakończony 28 grudnia 2025 r. Jubileusz zakończy się 6 stycznia 2026 r. zamknięciem drzwi świętych w bazylice watykańskiej.

Głównym przesłaniem obecnego jubileuszu jest nadzieja, która nie gaśnie, nadzieja w Bogu. „Niech to będzie dla wszystkich wydarzenie żywego i osobistego spotkania z Panem Jezusem, «bramą» zbawienia (por. J 10, 7.9); z Tym, którego Kościół ma misję głoszenia zawsze, wszędzie i wszystkim jako «naszą nadzieję»”. Papież podkreśla znaczenie nadziei, która daje chrześcijanom poczucie stabilności i bezpieczeństwa, i jednocześnie przypomina

nauczanie biblijne. „My, którzyśmy się uciekli do uchwycenia zaofiarowanej nadziei, trzymajmy się jej jak bezpiecznej i silnej dla duszy kotwicy, która przenika poza zasłonę, gdzie Jezus poprzednik wszedł za nas” (Hbr 6, 18-20).

Wskazuje, że dla chrześcijan wiara w życie wieczne jest podstawą nadziei. Dlatego ponownie powinniśmy odkrywać Boży dar nowego życia otrzymanego w sakramencie chrztu świętego, potrzebę i ważność sakramentu spowiedzi świętej i aktów przebaczenia. Zwraca naszą uwagę, że dla wydania owoców naszej nadziei potrzebne są też świadectwa męczenników. Papież podkreśla znaczenie jubileuszowego odpustu przeznaczanego szczególnie dla tych, którzy odeszli przed nami. Widzi ogromną rolę misjonarzy miłosierdzia, którzy powinni udawać się m.in. do więźniów, do chorych pozostających w domach czy szpitalach, „aby nikt nie był pozbawiony możliwości otrzymania przebaczenia i pocieszenia Boga”. Przypomina też wielką rolę sanktuariów maryjnych jako uprzywilejowanych miejsc budzenia nadziei w każdym chrześcijaninie.

Na zakończenie papież pisze: „Pozwólmy, by od teraz pociągnęła nas nadzieja, i pozwólmy, by przez nas stała się zaraźliwa dla tych, którzy jej pragną. Niech nasze życie mówi im: «Ufaj Panu, bądź mężny, niech się twe serce umocni, ufaj Panu!» (Ps 27, 14). Niech moc nadziei wypełnia naszą teraźniejszość, w ufym oczekiwaniu na powrót Pana Jezusa Chrystusa, któremu niech będzie cześć i chwała teraz i na przyszłe wieki”.

Każdy rok jubileuszowy składa się z co najmniej kilku wezwań, niezbędnych dla uzyskania owoców duchowych, aby udział w nim można było uznać za ważny i pożyteczny. Każdy powinien być, tak jak w Starym Testamencie, czasem łaski, miłosierdzia, przebaczenia, czyli w istocie głębokiej zmiany wewnętrznej. Z każdym związane są odpusty – zupełne i cząstkowe. A dla ich osiągnięcia należy nawiedzić niektóre bazyliki rzymskie, a w naszych czasach także katedry i niektóre wyznaczone, zwykle najważniejsze inne kościoły w różnych diecezjach.

Bożena Sobota

Redaktorka
„Królowej Pokoju”

o. Błażej Mielcarek OMI

Parafia Najświętszej Maryi Panny
Królowej Pokoju we Wrocławiu

Wdzięczni

Trzydziesta rocznica konsekracji kościoła na Popowicach to szczególny moment, w którym zatrzymujemy się, by podziękować Panu Bogu za ludzi i miejsce, w którym możemy się modlić.

Sięgamy pamięcią do dnia konsekracji 8 października 1994 r., gdy poświęcona została nasza świątynia.

Wspominamy budowniczego świątyni – już nieżyjącego – o. Stanisława Cyganiaka OMI, kolejnych proboszczów o. Mieczysława Hałaszkę OMI, o. Jerzego Ditricha OMI.

Pamiętamy o setkach parafian, którzy poświęcali ogrom czasu ze swojego życia, by w dwanaście lat przygotować miejsce, w którym oddajemy Bogu chwałę i wzrastamy duchowo.

W naszych sercach jest wiele wdzięczności, jak i świadomość zadania, jakie przed nami stoi. Świątynia daje nam poczucie przynależności. Budowa jednak jeszcze nie jest zakończona... Przed nami zadanie o wiele bardziej wymagające w dzisiejszych realiach – budowania Kościoła – wspólnoty ludzi zjednoczonych wokół Jezusa.

Zachęcam do tego, by włączyć się w tworzenie parafialnej wspólnoty żywego Kościoła, który promienieje wiarą, Ewangelią, poświęceniem i służbą sobie wzajemnie.

Ufam, że Maryja Matka Kościoła, która patronuje naszej wspólnotce będzie nam orędowniczką u Boga i niosącą pokój patonką.

Spis treści

- s. 4 – **Wydarzenia z życia parafii**
- s. 6 – **Z dziennika architekta kościoła** – *Wojciech Jarząbek*
- s. 7 – **Na zaproszenie Maryi** – *Weronika Gidzil*
- s. 11 – **Bośnia i Hercegowina – tutaj znalazłam wiarę** – *Teresa Krystyna Ciszewska*
- s. 12 – **Życie naznaczone pasjami** – *Tomasz Kapłon*
- s. 14 – **Festiwal Życia, czyli najlepszy tydzień w roku** – *Amelia Antkiewicz*
- s. 15 – **Pogłębić relacje we wspólnocie** – *Anna Siuta*
- s. 16 – **Święty czas** – *Agata Bartosik*
- s. 18 – **Ministrancka integracja w Garczynie** – *Jakub Oleksiak*
- s. 19 – **Jak rozmawiać z dziećmi o wierze** – *Anna Clancy*
- s. 20 – **Misterium ziemi podlaskiej** – *Jadwiga Ługiewicz*
- s. 21 – **Sesja formacyjna Przyjaciół Misji** – *Janina Podlejska*
- s. 22 – **Bóg jest miłością** – *Patrycja i Marcin Schultzowie*
- s. 23 – **Kalendarium parafialne**
- s. 26 – **Galeria wydarzeń parafialnych** – *Magdalena Zych, Piotr Osiński OMI*

Zdjęcie na okładce: Błażej Mielcarek OMI

Jezus mówi o świątyni swego ciała

Słowo

ma moc

Zbliżała się pora Paschy żydowskiej i Jezus przybył do Jerozolimy. W świątyni zastał siedzących za stołami bankierów oraz tych, którzy sprzedawali woły, baranki i gołębie. Wówczas, sporządziwszy sobie bicz ze sznurów, wypędzał wszystkich ze świątyni, także baranki i woły, porzucił monety bankierów, a stoły powywracał. Do tych zaś, którzy sprzedawali gołębie, rzekł: „Zabierzcie to stąd i z domu mego Ojca nie róbcie targowiska!”. Uczniowie Jego przypomnieli sobie, że napisano: „Gorliwość o dom Twój pochłonie Mnie”.

W odpowiedzi zaś na to Żydzi rzekli do Niego: „Jakim znakiem wykażesz się wobec nas, skoro takie rzeczy czynisz?”. Jezus dał im taką odpowiedź: „Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzy dni wzniosę ją na nowo”.

Powiedzieli do Niego Żydzi: „Czterdzieści sześć lat budowano tę świątynię, a Ty ją wzniesiesz w przeciągu trzech dni?”.

On zaś mówił o świątyni swego ciała. Gdy zmartwychwstał, przypomnieli sobie uczniowie Jego, że to powiedział, i uwierzyli Pismu i słowu, które wyrzekł Jezus.

J 2, 13-22

Wspólnota „Lew Judy” animowała czuwanie na Jasnej Górze

20.09.2024 – W związku z doroczną pielgrzymką duchowieństwa i wiernych Archidiecezji Wrocławskiej na Jasną Górę wspólnota „Lew Judy” została poproszona o animowanie czuwania przy obrazie Matki Bożej.

Czowanie rozpoczęło się po Apelu Jasnogórskim prowadzonym przez bpa. Macieja Małygę. Modlitwa opierała się na treściach przygotowanych dla Synodu Archidiecezji Wrocławskiej z szczególnym uwzględnieniem fragmentu Ewangelii o uzdrowieniu syna dworzanina.

ZDJEĆCIE: BARTOSZ KOŚCIK OMI

Odpust ku czci Najświętszej Maryi Panny Królowej Pokoju

1.09.2024 – Parafia Najświętszej Maryi Panny Królowej Pokoju w Wrocławiu Popowicach obchodziła uroczystość odpustową. To ważne wydarzenie w życiu parafii, które gromadzi wiernych na wspólnej modlitwie i świętowaniu.

Słowo Boże tego dnia głosił o. Łukasz Krauze OMI, który przybliżył istotę samej uroczystości, jak i zachęcił słuchaczy do spoglądania na Maryję, jaką Tę, która prowadzi do Jezusa źródła pokoju.

Uroczystość uświetniła procesja Eucharystyczna wokół kościoła przy akompaniamencie orkiestry dętej.

Dzięki uprzejmości i zaangażowaniu Caritas parafialnej przez cały dzień można było skorzystać z kawiarenki w sali św. Eugeniusza. W tym samym miejscu można było także obejrzeć wystawę obrazów Waldemara Szauera.

Galeria zdjęć z wydarzenia dostępna jest na stronie internetowej parafii.

ZDJEĆCIE: FAUSTYN ZATOKA OFM

>> **Częstochowa** – Czuwanie modlitewne przy obrazie Matki Bożej na Jasnej Górze

ZDJEĆCIE: AGATA COMBIK/GOŚCINIEZIELNY

Sanktuarium na Osobowicach

7.03.2024 – Arcybiskup Józef Kupny dekretem ustanowił Sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Osobowickiej na Świętym Wzgórzu we Wrocławiu -Osobowicach, w kaplicy pw. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny.

Sanktuarium to uprzywilejowane miejsce Bożej obecności oraz wstawiennictwa Najświętszej Maryi Panny, świętych i błogosławionych. Dlatego z wielką radością przypominamy, że kaplica pw. Nawiedzenia NMP na Świętym Wzgórzu, która od 300 lat jest ośrodkiem umacniania wiary i wzrastania w łasce dla licznych wiernych – zarówno parafian, jak również przybywających z miasta Wrocławia i całej archidiecezji

wrocławskiej, a także z dalszych regionów Polski, a nawet i świata, dekretem abpa Józefa Kupnego, Metropolity Wrocławskiego, została ogłoszona sanktuarium maryjnym.

Jako szczególne miejsce kultu i wprasowania łask cieszyć się będzie przywilejem uzyskiwania odpustu zupełnego pod zwykłymi warunkami przez wiernych, którzy nawiedzą to święte miejsce. Będzie miejscem, w którym wszyscy będą się uczyć, jak wprowadzać w życie przykazanie miłości Boga i bliźniego, a także miejscem szczególnego wołania o dobre i liczne powołania kapłańskie i zakonne dla naszej archidiecezji i dla całego Kościoła powszechnego.

Zaśpiewali bohaterom powstania

ZDJEŃCIE: ARCH. LIDIA SZAUER

4.08.2024 – Organizatorzy Spotkań z Kulturą Ojczystą zorganizowali wspólne śpiewanie pieśni związanych z Powstaniem Warszawskim.

Wydarzenie miało na celu uczczenie bohaterów powstania, podziękowania za niezłomną postawę patriotyczną oraz przelaną krew dla Ojczyzny.

Organizatorami wydarzenia byli: Sonia Krok, Lidia Szauer, Jolanta Tomaszunas, Jan Marciniak, Zenon Trela.

W tym roku przypada 80. rocznica wydarzeń związanych z Powstaniem Warszawskim, w którym zginęło łącznie blisko 200 tys. osób.

Powstanie Warszawskie rozpoczęło się 1 sierpnia 1944 r. o 17.00. będąc zrywem wolnościowym mieszkańców stolicy.

Z KSIĄG PARAFIALNYCH

ZMARLI

Hieronim Marian Organista, ur. 1931
Aleksander Ogonowski, ur. 1949
Franciszka Missa, ur. 1928
Aleksander Pachura, ur. 1949
Kazimierz Grodzki, ur. 1935
Helena Myśkiewicz, ur. 1945
Maria Witczak, ur. 1925
Władysława Stach, ur. 1932
Michalina Stanisława Łysik, ur. 1930
Krystyna Jadwiga Malkus, ur. 1948
Tomasz Kamil Rodzeń, ur. 1975
Barbara Bosiacka, ur. 1943
Rozalia Balbina Musiał, ur. 1915
Henryk Stanisław Wieczorek, ur. 1954
Stefania Elżbieta Jakimiak, ur. 1937
Alicja Marianna Koch, ur. 1938
Zbigniew Chudy, ur. 1932
Paweł Skierś, ur. 1935
Józef Antoni Bednarczyk, ur. 1947
Czesława Kazimiera Dąbrowska, ur. 1942
Wiesław Jerzy Szczytyński, ur. 1950
Bronisława Żarczyńska, ur. 1936
Teresa Noworolska, ur. 1950
Ryszard Piotr Wójtowicz, ur. 1940
Władysław Kaźmierczak, ur. 1937
Włodzimierz Leszek Wolski, ur. 1956
Zdzisław Czesław Sklarecki, ur. 1947
Genowefa Celina Różyło, ur. 1934
Janusz Tadeusz Mól, ur. 1942
Maria Antonina Matelska, ur. 1932
Barbara Nyczka, ur. 1952
Janina Szczepocka, ur. 1937
Eryka Irena Kocełak, ur. 1940
Józef Stradowski, ur. 1944
Władysława Marianna Szych, ur. 1936
Anastazja Dębska, ur. 1929
Halina Duklas, ur. 1929
Stanisław Figura, ur. 1940
Janina Ławniczak, ur. 1934
Teresa Misztela, ur. 1944
Piotr Urban, ur. 1972
Tadeusz Wincenty Rzeszutek, ur. 1935
Walerian Hap, ur. 1938
Grzegorz Jan Frontczak, ur. 1950
Zdzisław Kuśpiet, ur. 1959
Wiesław Waldemar Werbliński, ur. 1949
Bogumiła Teresa Bartkiewicz, ur. 1941
Kazimierz Chabowski, ur. 1944
Jolanta Maria Dyda, ur. 1952
Władysław Skolimowski, ur. 1941
Julian Tutak, ur. 1936
Ryszard Kocharński, ur. 1943
Wanda Kurowska, ur. 1957

SAKRAMENT CHRZTU

Amelia Kopacz
Piotr Józef Rożko
Julia Irena Mende
Dagmara Porczak
Jakub Sebastian Cichocki
Nikodem Krzysztof Skalski
Maksymilian Wojciech Ligęza
Lena Zofia Machowska
Przemysław Piotr Jarmużek

Julia Kołodziejczyk
Ignacy Siekierka
Julia Amelia Bednarska
Helena Anna Zielińska
Tymon Adam Bodek
Kornelia Gołąbiewska
Jakub Mirosław Klimek
Zuzanna Anna Nienartowicz
Natalie Julia Freimuth

SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA

Robert Stanisław Walczak
i Kamila Zofia Pogorzelec

Tomasz Piotr Kwak
i Svitlana Kovel

Ryszard Mateusz Ruciński
i Julia Maria Kossowska

Michał Jerzy Klonowski
Gabriela Maria Lisak

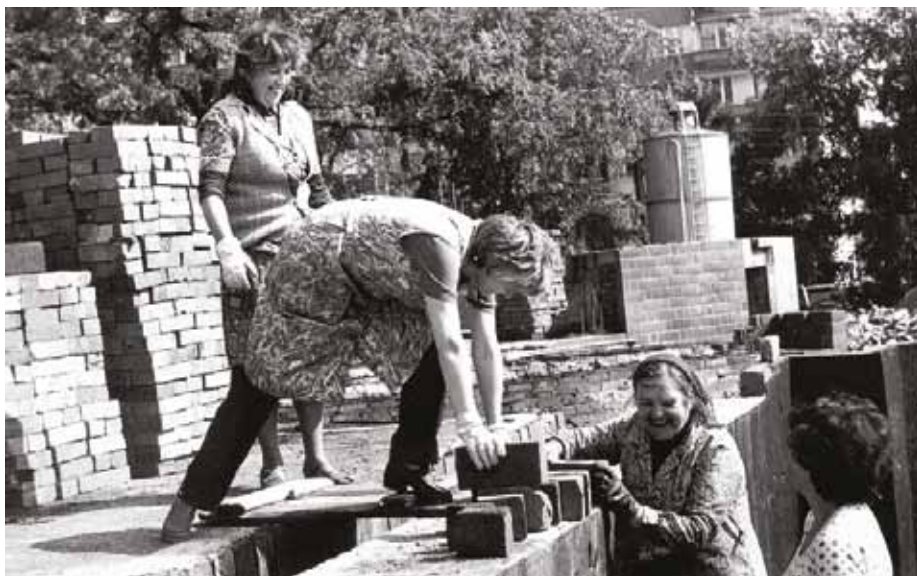

ZDJEĆCIA: ARCH. PARAFIALNE

PROJEKTOWANIE I BUDOWA KOŚCIOŁA

Z dziennika architekta kościoła

Kościół parafialny na Popowicach został zaprojektowany w latach 1980–1981 przez trzech architektów wrocławskich: Wacława Hryniewicza, Wojciecha Jarzabka i Jana Matkowskiego, wówczas mieszkańców tego osiedla. Budowę rozpoczęto w maju 1982 r., przekazując sukcesywnie w następnych latach poszczególne partie wznoszonego kompleksu parafialnego do użytku miejscowej wspólnoty.

>> **Popowice** – W budowę kościoła zaangażowało się wiele osób

Uroczysta konsekracja 8 października 1994 r. nie zakończyła procesu inwestycyjnego, gdyż później wykonano jeszcze zwieńczenie wieży, zagospodarowanie zielenią terenu wokół kościoła oraz wystrój wnętrza.

Kościół jest rozległą, dwupoziomową budowlą, złożoną faktycznie z dwóch nierównej wielkości i wysokości brył, powiązanych ze sobą przeszklonym łącznikiem, a także dwutrzonowym masywem wieży, spiętej zwieńczeniem dopiero ponad dachem świątyni. Rozłożysta, wielopłaszczyznowa budowla powstała na szkielecie konstrukcji żelbetowej, ale elewacje są wykonane z czerwonej cegły. Duże ceglane płaszczyzny skonstruowano detalem o kształcie geometrycznym. Pełen załamań dach o skomplikowanej konstrukcji został pokryty miedzianą blachą. Dlatego wzniesiona w przestrzeni międzyblokowej prefabrykowanego osiedla budowla sakralna pozostaje już z samego zamysłu projektantów w ostrej opozycji do otoczenia. Twórcy odwołali się przy tym do wątków dominujących w tradycji historycznej Wrocławia, gdzie ceglany gotyk oraz neogotyki odcisnęły na architekturze szczególnie silne piętno.

W pełnym niepokoju i niezamierzonego chaosu krajobrazie wielkomiejskiego osiedla świątynia widziana z zewnątrz sprawia wrażenie twierdzy, do której można uciec, skryć się przed światem zewnętrznym. Autor projektu w artykule prezentującym swoje dzieło stwierdził: „Kształt wieży oraz bogato rozczłonkowany dach symbolizują dłonie złożone do modlitwy, od których sływa miękka szata Patronki kościoła. Pod Jej opiekuńczym płaszczem, obrębnym na kształt szańców, znajdują schronienie wierni przed wieloma przykrościami życia codziennego”.

Podstawowym modulem, jaki twórcy przyjęli przy projektowaniu wszystkich płaszczyzn, jest kwadrat. Tę figurę geometryczną dostrzegamy wielokrotnie powtarzaną w różnych wielkościach i konfiguracjach, zarówno w przekrojach poziomych i pionowych całej budowli, jak i formatach detalu architektonicznego oraz gromadzonego sukcesywnie wyposażenia kościoła, jak żyrandole, ławki. Odnosi się wrażenie, jakby twórcy usiłowali przełożyć wszystkie treści poetyckie i ideowe na prostą, jednoznaczną w swojej wymowie formę kwadratu.

Właśnie na rzucie dwu kwadratów, większego i mniejszego, przylegających do siebie bokami, wzniesiono świątynię i salę parafialną św. Eugeniusza. W rzut du-

zego kwadratu wpisują się inne mniejsze kwadraty, np. zakrystia oraz wieniec 12 kaplic w nawie okrężnej, która obiega nawę główną. W sali parafialnej podobną funkcję spełnia scena i jej zaplecze oraz wnęki przyścienne. Poszczególne kwadraty są do nas zazwyczaj zwrócone pod kątem i sprawiają optyczne wrażenie rombów. Przykładowo – główne osie świątyni i sali parafialnej stanowią przekątne biegnące od wejścia do ołtarza w kościele i ku scenie w sali św. Eugeniusza.

Architekturę kościoła charakteryzuje również stosowane przez twórców wielokrotne obcinanie kątów. Dostrzega się ten zabieg już przy wejściu do świątyni, „skróconej” właśnie przez rozbudowaną płaską ścianę fasady z olbrzymim przeszklonym wejściem, a na przeciwnym krańcu halowego wnętrza przez prezbiterium podniesione ponad poziom kondygnacji głównej. W przypadku form przestrzennych odpowiednikiem kwadratu jest bryła prostopadłościenna bądź jej wycinek. Dlatego cała budowla wydaje się złożona z wielu przenikających się brył i tworzy wielopłaszczyznową strukturę na wzór kryształu.

Przyziemnie zostało podzielone na liczne mniejsze sale i salki, i jest wykorzystywane do różnych celów. Tutaj ma swoje pomieszczenie księgarnia, tu spotykają się grupy, zespoły i wspólnoty parafialne. Główną kondygnację tworzą świątynia oraz wielofunkcyjna sala św. Eugeniusza, przekryte żelbetonowym sklepieniem z podwieszoną konstrukcją ze stalowych profili, co sprawia wrażenie obniżenia wysoko wznoszącego się pałapu, a zapewne nawiązuje do sieciowych, bogatych sklepień w dawnych kościołach. W przeciwieństwie do sali parafialnej – prostej, wręcz surowej w swoim wyrazie – wnętrze świątyni natychmiast po przekroczeniu jej progu zaskakuje i zadziwia. Zdaniem twórców „ma się kojarzyć z innym, lepszym światem, powinno skłaniać do kontemplacji”. Architektura świątyni daje szansę skupienia się na modlitwie, ale nie izoluje, nie wprowadza w świat iluzji. Wierni, dzięki rozmieszczonym w kościele oknom, nie tracą z pola widzenia świata zewnętrznego, pozostają w kontakcie ze swoimi domami, rodzinami i z całą rzeczywistością betonowego osiedla.

Wprawdzie i we wnętrzu świątyni pojawiają się detale wyprowadzone z kwadratu, ale wiele elementów architektonicznych nawiązuje również do form kolistych. Nawę główną od obejścia rozdziela kolumnada. Rząd kolumn o kształcie walca wspiera wydłużone, lecz półkolistie zakończone łuki.

Wierni, którzy przychodzą na spotkanie z Bogiem, mogą odnieść wrażenie, że znaleźli się w bazylice starochrześcijańskiej, że oto w wyniku dokonania twórczej syntezy stylów i prądów artystycznych przemawia do nich cała, dwadzieścia już wieków licząca, tradycja Kościoła. Wieloprzestrzenność, skomplikowana architektura wnętrza świątyni, ale także zastosowane materiały i technika konstrukcji budowlanej, w zamyśle jej twórców miały służyć zapewnieniu również dobrej akustyki, co ze względu na funkcje liturgiczne należy do podstawowych parametrów wyróżniających we Wrocławiu tę budowlę sakralną.

Nastroj wnętrza pogłębia wyszukana i wysmakowana kolorystyka. Dominują złoto i głęboka czerwień, z którą kontrastuje rozmieszczona na przeciwnych krańcach świątyni jaspisowa zieleń. Właśnie zieleń – barwa nadziei i nieśmiertelności – u wejścia do kościoła, a przede wszystkim w prezbiterium, utwierdza nas w przekonaniu, że w poszukiwaniu źródeł inspiracji dla architektury kościoła na Popowicach nie wystarczy odwoływać się jedynie do wątków formalnych, do tradycji oraz współczesnych poszukiwań i eksperymentów w sztuce.

Zwraca uwagę bogata, a zarazem głęboka symbolika budowli, zaczerpnięta z Apokalipsy św. Jana. Już samo skonstrastowanie betonowego osiedla – brzydkiego, pozbawionego charakteru, a równocześnie wzbudzającego lęk – ze śmiałą, ale przecież szlachetną w formie architekturą domu Bożego, zdaje się nawiązywać do ukazanych przez św. Jana dwóch przeciwstawnych światów: wielkiego Babilonu, skazanego na zagładę oraz nowego Jeruzalem niebiańskiego. Przede wszystkim jednak samo wnętrze świątyni popowickiej nawiązuje jednoznacznie do opisu Miasta Świętego – Jeruzalem. Kilka wybranych fragmentów Księgi Apokalipsy (21, 9-21) ilustruje w sposób jednoznaczny ideę twórczego przesłania: „Miało ono mur wielki, a wysoki, miało dwanaście bram (...). A Miasto układa się w czworobok i długość jego tak wielka jest, jak i szerokość. (...) Od wschodu trzy bramy i od północy trzy bramy, i od południa trzy bramy, i od zachodu trzy bramy. (...) A dwanaście bram – to dwanaście pereł; każda z bram była z jednej perły. I rynek Miasta – to czyste złoto jak szkło przezroczyste” – wielkie przeszkłone odrzwia przepuszczają do wnętrza świątyni promienie właśnie o tej barwie. „A warstwy fundamentu pod murem Miasta zdobne są wszelakim drogim kamieniem. Warstwa pierwsza – jaspis”.

Wojciech Jarząbek

>> Popowice – Prace przy budowie w czerwcu 1984 r.

>> Popowice – Budowa prezbiterium, 19 października 1984 r.

>> Popowice – Stan budowy z 27 października 1986 r.

PIELGRZYMKA DO MEDZIUGORJE

Na zaproszenie Maryi

Mówi się, że do Medziugorje Maryja zaprasza sama. Takie zaproszenie przyszło również do naszej parafii.

Odpowiadając na zaproszenie Maryi, z bagażem osobistych i poleconych intencji, zabierając w sercach rodziny i bliskich, spotkaliśmy się w kościele na porannej Mszy św., aby z Bożym błogosławieństwem rozpocząć nasze pielgrzymowanie. Niektórzy z nas udawali się tam już kolejny raz, tak jak Dariusz, który – jak sam mówi – jest już od tego miejsca „uzależniony”, lub Małgosia zmierzająca do miejsca objawień kierowana potrzebą jeszcze głębszego zawierzenia się łasce Bożej. Jednak większość z nas jechała tam po raz pierwszy. Próbowaliśmy dopytywać, wyobrażać sobie, jak to będzie, ale „doświadczeni” zapewnili, że każdy to przeżywa inaczej, na swój sposób. Dlatego pełni ufności zawierzyliśmy się Opatrzności Bożej i ruszyliśmy.

Podróż

Jechaliśmy nowym, ładnym autokarem, pieszczotliwie nazwanym „żabką” – ponieważ był zielony, a i zawsze można było w nim dostać kawę. Niejeden raz w czasie całej podróży, wracając po zwiedzaniu kolejnego miasta, wypatrywaliśmy naszej „żabki”, ponieważ jej kolejnym niewątpliwym atutem była... klimatyzacja. Wysokie temperatury dawały się we znaki, słońce przywitało nas prawdziwie gorąco...

Zanim dojechaliliśmy do celu, już podziwialiśmy widoki za oknem, niezwykle zachwycające i różnorodne. Każdy kilometr trasy przynosił coś nowego. Pal-

my, zielone doliny i wzgórza, kamienne domy, jeziora mieniące się różnymi odcieniami błękitu i zieleni... i często kręte drogi. Tutaj podziękowania dla naszych dzielnych kierowców, za bezpieczną jazdę.

Dubrownik

Program pielgrzymki, przygotowany przez biuro podróży, był bardzo bogaty. Każdego dnia mieliśmy zaplanowany wyjazd. Pierwszego dnia odwiedziliśmy Dubrownik, znany jako „perła Adriatyku”. Jest jednym z najpiękniejszych i najbardziej znanych miast w Chorwacji, wpisany na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO ze względu na swoje historyczne znaczenie, wspaniałą architekturę i doskonale zachowane mury miejskie. Historia Dubrownika jest bardzo bogata i sięga VII w. Jedną z największych atrakcji są jego potężne mury obronne. Stare

Miasto (Stari Grad) jest piękne, pełne wąskich, kamiennych uliczek, zabytkowych budynków, pałaców, kościołów i klasztorów. W sercu miasta znajduje się ulica Stradun (Placa) – główny deptak otoczony licznymi kawiarniami, restauracjami i sklepikami. Ale najważniejszym wydarzeniem tego dnia była Msza św. w barokowym kościele św. Błażeja, odprawiona przez proboszcza, z udzielonym na koniec błogosławieństwem.

Križevac

Następnego dnia wstaliśmy bardzo wcześnie i o godz. 3.30 wyruszyliśmy na górę Križevac, położoną w Medziugorje, która jest ważnym miejscem pielgrzymkowym. Wznosi się na wys. ok. 520 m n.p.m. i jest znana przede wszystkim z ogromnego krzyża, który został wzniesiony na jej szczycie w 1934 r. Na szlaku prowadzącym na szczyt góry znajduje

<< **Medziugorje** – Wejście grupowe na górę objawień

się 14 stacji drogi krzyżowej (Via Crucis). Przemierzaliśmy tę drogę w skupieniu i modlitwie, rozważając cierpienie Chrystusa. Droga na szczyt jest stroma i kamienna, na dodatek było jeszcze ciemno. Mimo że sama góra nie jest wysoka, to wejście na szczyt nie należało do łatwych. Zanurzeni w modlitwę i rozważania mogliśmy też podziwiać przepiękny wschód słońca. Na szczycie oprócz radości z dotarcia do celu były również piękne widoki na Medziugorje i okolicę. Po zejściu z góry mieliśmy jeszcze większe poczucie wspólnoty – nikogo nie zostawiliśmy, pomagaliśmy sobie wzajemnie. To była trudna droga... Obolałe ręce i nogi, lejący się pot... Jednak w sercu była jeszcze większa radość i jakaś ulga, bo pokonując tę drogę z Panem Jezusem, zanieśliśmy tam swoje intencje, oddaliśmy swoje troski i zmartwienia. Dopelnieniem przeżyć tego dnia była Msza św. w przyciągającym swoją prostotą i spokojem kościele Bożego Miłosierdzia w Surmanci. Znajduje się tam kopia dobrze nam znanego obrazu, namalowanego na podstawie wizji św. Faustyny Kowalskiej.

Mostar

Mostar i Blagaj to następne dwa punkty naszego programu. Mostar jest jednym z najpiękniejszych i najbardziej znanych miast w Bośni i Hercegowinie, położony nad rzeką Neretwą, w regionie Hercegowiny. Symbolem miasta, jak również całej Bośni i Hercegowiny, jest stary most,

Tihaljina – mała miejscowość położona w regionie Hercegowiny. Jest tutaj kościół św. Eliasza, w którym znajduje się słynna figura NMP, znanej jako „Gospa Tihaljinska” – niezwykle piękna, emanująca spokojem.

zbudowany w XVI w. przez Turków Osmańskich – był symbolem połączenia Wschodu i Zachodu oraz harmonii między różnymi kulturami i religiami. Stare Miasto Mostaru jest przepiękne – z brukowanymi uliczkami, pięknymi kamiennymi domami, tradycyjnymi sklepikami, kafejkami i restauracjami serwującymi lokalne potrawy. Najbardziej znaną ulicą jest Kujundžiluk, na której znajdują się liczne warsztaty rzemieślnicze, galerie sztuki i sklepy z pamiątkami. Przez Mostar przepływa malownicza rzeka Neretwa o intensywnie turkusowym kolorze, tworząc przepiękne krajobrazy.

W odległości ok. 12 km od Mostaru znajduje się malownicza miejscowość Blagaj. Najbardziej rozpoznawalnym miejscem w Blagaju jest Tekija – klasztor założony w XVI w. przez derwiszów – członków mistycznych zakonów islamskich, który znajduje się tuż obok źródła rzeki Buni, jednego z najczystszych i najwydajniejszych źródeł w Europie.

Medziugorje

Po powrocie do Medziugorje uczestniczyliśmy w bloku modlitewnym w kościele św. Jakuba – wspólny różaniec, Msza św., modlitwa o uzdrowienie i adoracja. Na placu przy kościele można było usłyszeć różne języki świata, co dodatkowo utwierdza w wyjątkowości miejsca, w którym znajdowaliśmy się. Modlitwy, rozważania i pieśni na nowo przywołują słowa orędzia Matki Bożej: „niech pokój zapanuje w was i wokół was. Błogosławieństwu moim matczynym błogosławieństwem, byście, dzieci, byli radością dla wszystkich, których spotkacie”.

Przyjść tutaj na modlitwę można w każdej chwili – do figury Chrystusa Zmartwychwstałego; do kaplicy adoracji; w miejscu ciszy przy drewnianym krzyżu, gdzie można też zapalać świece wotywnne, albo na plac przed kościołem, przy kamiennej figurze NMP Królowej Pokoju (dzieło Dino Felicia z Włoch), która stała się symbolem sanktuarium.

Tihaljina

Kolejny dzień i kolejna podróż. Tihaljina – mała miejscowość położona w regionie Hercegowiny. Jest tutaj kościół św. Eliasza, w którym znajduje się słynna figura NMP, znanej jako „Gospa Tihaljinska” – niezwykle piękna, emanująca spokojem. Tutaj uczestniczyliśmy we Mszy św. koncelebrowanej, której przewodniczył o. Błażej, odmówiliśmy akt oddania się Matce Bożej, a na zakończenie obecne pary małżeńskie mogły odnowić przysięgę. We Mszy

>> **Medziugorje** – Na szczycie góry Križevac

>> **Medziugorje** – Rozważanie stacji drogi krzyżowej

>>

ŻYCIE

św. uczestniczyły trzy grupy, więc par było sporo – musieli się ustawić wzdłuż nawy głównej, gdyż przy ołtarzu nie mieścili się. Były to bardzo wzruszające chwile. Po mszy czekała nas niezwykle urokliwa atrakcja przyrodnicza – wodospady. Zielone wzgórza, krystalicznie czysta woda i otaczająca roślinność wzbudzają zachwytem dziełem Stwórcy. Jeszcze tego samego dnia, po powrocie do Medziugorje, udaliśmy się na Górę Objawień znajdującą się kilkaset metrów ponad przysiółkiem Bijakovici, zwanym Podbrdo. Do samego miejsca objawień prowadzi stroma ścieżka, przy której znajdują się płaskorzeźby z brązu – radosne i bolesne tajemnice różańca świętego. Z różańcem w rękę pokonałmy tę drogę, aby stanąć w miejscu objawień, przy figurze Matki Bożej, i w ciszy wypowiedzieć swoje intencje.

Split i Trogir

Ostatniego dnia naszego pobytu zwiedziliśmy nadmorskie miasto Split i Trogir. W Splicie najpierw była Msza św. w kościele św. Katarzyny, a potem zwiedziliśmy m.in. pałac Dioklecjana, przeszliśmy słynną nadmorską promenadą Riva i udaliśmy się do portu, aby promem dostać się do Trogiru – miasta na małej wyspie. Jego historia sięga czasów greckich i rzymskich, a architektura odzwierciedla różnorodne wpływy od średniowiecza po renesans i barok. Zabytkowe stare miasto Trogiru jest labiryntem wąskich, brukowanych uliczek i zabytkowych budynków... Ostatnim przystankiem w naszej podróży była chorwacka Częstochowa – sanktuarium Marija Bistrica. Obiektem kultu jest tu drewniana figurka Matki Bożej z Dzieciątkiem, umieszczona w głównym ołtarzu, a historia tego niezwykłego miejsca sięga XV w. Po Mszy św. wyruszyliśmy w drogę do domu.

„Gospa, Majka moja, Kraljica Mira” – to słowa pieśni, którą pielgrzymi codziennie śpiewają w Medziugorje. Królowo Pokoju, dziękujemy Ci za zaproszenie i możliwość przeżycia tego wspaniałego czasu. Wspomagaj nas nieustannie, abyśmy potrafili zanieść innym i prawdziwie realizować Twoje słowa – niech pokój zapanuje w nas i wokół nas.

Weronika Gidzil

>> **Dubrownik** – Zwiedzanie starego miasta oraz niezapomniana fotka w porcie

>> **Mostar** – Zwiedzanie ulicy rzemieślników w towarzyszącym potoku turystów

>> **Dubrownik** – Zwiedzanie starego miasta

Bośnia i Hercegowina – tutaj znalazłam wiarę

„Pokój, pokój, pokój, pojednajte się! Pokój ponownie musi zapanować na świecie, musicie pojednać się z Bogiem i między sobą!” (Pierwsze orędzie NMP, 26 czerwca 1981).

Dane geograficzne i historyczne

Tereny obecnej Bośni i Hercegowiny zajmują środkową część państwa Chorwatów, którzy przybyli na początku VII w. na te ziemie, najprawdopodobniej ze środkowej Europy (m.in. z terenu dzisiejszej Małopolski). Ochrzcili się wraz z przyjściem do nowej ojczyzny i do XV w. zachowali samodzielność jako państwo. W 1462 r. od wschodu wdarli się Turcy i odebrali Chorwacji jej środkową część. Razem z Turkami przybyły tu i inne narody, wyznawcy wiary prawosławnej, jak Serbowie. W nowo powstałej wspólnocie pod władaniem Turków terror i prześladowanie stały się przyczyną przesiedleń i islamizacji części chorwackiego narodu. Z czasem w Bośni i Hercegowinie wykształciły się trzy wspólnoty: chorwacka, serbska i muzułmańska. Przetrawanie wiary katolickiej podczas ponad czterystuletniej islamizacji tych terenów, zawdzięczamy bohaterskiej obecności wśród ludności franciszkanów, którzy byli z nimi na dobre i na złe i umacniali ich w wierze.

Śziroki Brieg

Miasteczko leżące w odległości ok. 30 km od Medziugorje od poł. XIX w. jest siedzibą pierwszego na terenie Hercegowiny klasztoru franciszkańskiego. Teren, na którym obecnie leży kościół, klasztor Franciszkanów, seminarium i szkoła średnia dla okolicznej młodzieży, zakupiono za wysoką cenę. To z tego miejsca po latach islamizacji zaczął płynąć strumień żywej wiary na chorwacki naród. Tak duże jest oddziaływanie franciszkanów na ludzi, że gorliwi kapłani w nieznanych okolicznościach zaczy-

(...) osoby, które udają się do Medziugorje, powinny być mocno ukierunkowane na akceptację faktu, iż pielgrzymki nie odbywają się po to, by spotkać się z domniemanymi widzającymi, ale po to, by spotkać się z Maryją, Królową Pokoju...

nali ginąć. Kulminacja tych wydarzeń przypada na koniec II wojny światowej, kiedy w jeden dzień zostaje zamordowanych 32 franciszkanów, a w tej grupie kilku kleryków, dlatego że nie chcieli podeptać krzyża i wyrzec się wiary. Jeden z żołnierzy z plutonu egzekucyjnego wówczas się nawrócił, a jego syn obecnie jest księdzem, córka zakonnicą. Był świadkiem tej tragedii. Ogółem podczas wojny zginęło łącznie 64 zakonników. Ich groby były nieznanne przez długie lata. Obecnie w kaplicy w kościele w Szzirokim Briegu znalazły godny pochówek. Opowiadano o tych wydarzeniach w domach i tak rosły następne pokolenia powołań. Opisuje to o. Jozo Zovko. Kiedy został zapytany o powołanie, odpowiedział, że jako mały chłopiec, „słuchając tych opowieści w rodzinie, bardzo pragnął być takim właśnie franciszkaninem i inni chłopcy też”. Spełniły się jego marzenia, w październiku 1980 r. został proboszczem parafii Medziugorje,

bardzo pragnął, żeby jego parafia była gorliwa i powierzał te intencje do omadlania siostrom zakonnym. Ale to, co się stało, przeszło jego oczekiwania... Od 24 czerwca 1981 r. zaczęła ukazywać się w jego parafii Maryja. Początkowo o. Zovko bardzo sceptyczny, ale potem całym sercem wspierał dzieci widzące. Był przez kilka lat więziony i torturowany, ale nie poddał się i obecnie, kiedy ma już 83 lata, jego postawa ma na pewno ogromny wpływ innych.

Stanowisko Kościoła

Stolica Apostolska wysłała różne komisje do Medziugorje, które publikują potem sprawozdania. Był czas, kiedy przebywał tam nasz abp Henryk Hoser, a obecnie jest tu nuncjusz apostolski, a objawienia trwają...

„Najbardziej adekwatnym spojrzeniem na Medziugorje jest postrzeżenie go jako fenomenu duchowego, który wciąż się rozwija. W porównaniu do innych miejsc pielgrzymkowych, jakie znamy, tutaj ogromny nacisk położony jest na pogłębioną formację oraz na sakrament pokuty i pojednania”. Tak pisał abp Henryk Hoser, wizytator apostolski w Medziugorje.

Papież Franciszek 28 sierpnia 2024 r. podpisał notę Dykasterii Nauki Wiary dotyczącą doświadczenia duchowego związanego z Medziugorje i nakazał jej publikację. W dokumencie znajdziemy ocenę duchowych owoców modlitwy w znanym na całym świecie sanktuarium. Dokument nie rozstrzyga kwestii nadprzyrodzonego charakteru zjawisk. W dokumencie czytamy: „W każdym razie, osoby, które udają się do Medziugorje, powinny być mocno ukierunkowane na akceptację faktu, iż pielgrzymki nie odbywają się po to, by spotkać się z domniemanymi widzającymi, ale po to, by spotkać się z Maryją, Królową Pokoju, oraz – w wierności Jej miłości do Syna – spotkać Chrystusa i słuchać Go przez medytację słowa Bożego, uczestnictwo w Eucharystii i adorację eucharystyczną. Tak jak dzieje się to w wielu sanktuariach na całym świecie, gdzie Dziewica Maryja jest czczona pod najróżniejszymi tytułami”.

Teresa Krystyna Ciszewska

Redaktorka
„Królowej Pokoju”

ZDJEJCIE: ARCH. BARTOSZ KOŚLIK OMI

Życie naznaczone pasjami

Rozmowa z o. Bartoszem Koślikiem OMI, wikariuszem Parafii NMP Królowej Pokoju.

Jak wyglądała droga życiowa Ojca z Lublińca do Wrocławia?

Ta historia jest to bardziej do opowiedzenia, niż zapisania. W końcu (jeżeli dobrze liczę od jutra) to 30 cudownych lat! Ale w skrócie: zostałem wychowany w katolickiej rodzinie jako najmłodszy z pięciorga rodzeństwa. Od czwartej klasy szkoły podstawowej byłem ministrantem, a jako nastolatek należałem do wspólnoty Niniwa przy oblatach w Lublińcu. W pierwszej klasie szkoły średniej, byłem na swoim pierwszym Festiwalu Życia i zjazdach młodzieży oblackiej. Bliskość Pana Boga oraz wspólnoty oblackiej były zdecydowanie pierwszym krokiem w podjęciu decyzji, aby spróbować rozeznaczyć powołanie jako prezbiter i zakonnik.

Pewnie nie bez znaczenia jest fakt, że mój starszy brat Krzysztof także jest misjonarzem posługującym na Madaga-

skarze. Swoje pierwsze śluby zakonne złożyłem 8 września 2014 r. na Świętym Krzyżu. Kolejno przeszedłem sześciolletnią formację w Wyższym Seminarium Duchownym w Obrze. W czasie tych bardzo pięknych i dobrych lat rozwijałem swoje pasje, nabierałem wiedzy oraz posługiwałem większość czasu jako ceremoniarz. „Popełniłem” także pracę magisterską z duchowości oblackiej, w której pochyliłem się nad rozeznaniem i pielęgnowaniem powołania zakonnego i kapłańskiego o. Eugeniusza de Mazenoda.

Wyświęcony zostałem 30 maja 2020 r., w wieku niespełna 26 lat. Przez całą formację prosiłem przełożonych, aby posłali mnie na służbę misyjną do Kanady. Jednak postanowiono mnie wysłać na wspaniałą czteroletnią posługę w naszej parafii w Siedlcach. Tam na przestrzeni tego czasu zajmowałem

się dłużej lub krócej: Żywym Różańcem, pieszą pielgrzymką na Jasną Górę, Katolickim Stowarzyszeniem Młodzieży, ministrantami, Przyjaciółmi Misji, bierzmowanymi, kręgami Domowego Kościoła, gazetką „Posłaniec Świętej Teresy”. Posługiwałem także jako referent powołańniowy, katecheta szkolny oraz byłem odpowiedzialny za parafialne social media oraz organizację pracy w kancelarii.

Pierwsze cztery lata posługi bardzo dużo mnie nauczyły. Tutaj trzeba zaznaczyć istotną kwestię! W Siedlcach przez dwa pierwsze lata (gdzie trzeba się tego wszystkiego nauczyć) moim przewodnikiem i nauczycielem (a teraz śmiało mogę rzec przyjacielem!) był o. proboszcz Błażej Mielcarek. To on mnie pouczał i wskazywał drogę. Jako sąsiad zza cienkiej ściany budził, abym nie zaniedbał porannych modlitw, wspierał

Moje życie jako człowieka, chrześcijanina i prezbitera naznaczone jest pasjami. Pasjonuję się sportem (praktycznie każdą dziedziną), sztuką, architekturą, literaturą, muzyką i historią.

też radą i doświadczeniem. Opowiadam o tym, byście drodzy czytelnicy zrozumieli czasami bezpośrednią relację tak młodego wikariusza z naszym ojcem proboszczem.

W jaki sposób Ojciec znalazł się w powoickiej wspólnotie oblatów?

Podobno zasada obowiązująca wobec młodych kapłanów to dwa lata na pierwszej placówce. W końcu po czterech latach postanowiono mnie przenieść z Siedlec. Każdy ma swoje ograniczenia i słabości, dlatego poprosiłem ojców przełożonych, aby moja kolejna posługa nie była związana z katechezą szkolną (bardzo lubię pracę z dziećmi i młodzieżą – ale nie w szkole! To trauma – ludzka słabość – dla mnie niestety nie do przeskoczenia; chociaż katechizowałem trzy lata).

Początkowo miałem trafić jako misjonarz kwestor do wspólnoty opolskiej. Jednak ostatnim rzutem na taśmę postanowiono, bym spróbował zastąpić o. Wiesława. Znamienne było krakanie dwa lata temu w żartach do ojca proboszcza, aby szukał parafian z dobrymi schabowymi, bo wpadnę w przyszłości jako wikariusz. I tak żart zamienił się fakt (musze wypytać o. Błażeja czy zrobił to rozeznanie ze schabowymi!).

Jak parafianie przyjęli Ojca tu na Powoicach?

Kochani jesteście fenomenalni! Bardzo dziękuję za życzliwie przyjęcie. Za każde dobre słowo i pełne szacunku zwrócenie uwagi na niedociągnięcia. Dla mnie Wrocław to nowość. Pochodzę z małej miejscowości (25 tys. mieszkańców), by potem mieszkać w Obrze, czyli na wsi, i zdomowić się w prostych Siedlcach.

Przyznam się bez bicia, że lubię odkrywać smaki wrocławskich zakątków (kulinaria to jedna z moich pasji). Odkrywam też piękno architektury i dobrze rozwiniętej tradycji sportowej. Jednak to co najważniejsze: bardzo buduje mnie pobożność naszych parafian. Po dwóch miesiącach pobytu wiem, że to mój nowy dom i tak się już tu czuję. We wspólnotach mi powierzonych lubię żartować, że nie jestem tylko ojcem, ale waszym synkiem lub nawet wnuczkim. Drodzy parafianie i goście naszej powoickiej wspólnoty! Zostałem kapłanem dla Was! Polecam się Waszej modlitwie i dalszej życzliwości.

ZDJEŃCIE: ARCH. BARTOSZ KOSLIK OMI

>> **Lizbona** – Światowe Dni Młodzieży w 2023 r.

W jaki sposób motto z Ojca prymicji („Bądź więc gorliwy i nawróć się”) można realizować w praktyce?

I tutaj chciałbym dostrzec kolejne mrugnięcie Pana Boga w moją stronę. Rzeczywiście moim mottem są te piękne słowa z Księgi Apokalipsy. Ale mam także drugie. I tu potrzeba zdanie wstępu. Zostałem ochrzczony i pierwszą komunię miałem w oblackiej parafii w Lublińcu. Jednak zaraz po niej przeprowadziłem się do parafii, która jako pierwsza na świecie przyjęła patronat św. Teresy Benedykty od Krzyża – Edyty Stein, niezwykle związanej z Wrocławiem. To przy Edycie Stein dojrzewało moje powołanie. Dlatego część moich obrazków prymicyjnych nosi inne motto: „Bóg czyni wszystko we właściwym czasie”. Są to słowa urodzonej we Wrocławiu Edyty Stein.

Nigdy nie przyszło mi na myśl, że będę obywatelem Wrocławia, a tu Bóg czyni wszystko we właściwym czasie. Myślę, że te dwa motta się przenikają: z jednej strony ufność w „Bądź wola Twoja”. Z drugiej potrzeba ciągłego nawracania się i gorliwości w posłudze bycia szafarzem wielkiego daru wynikającego z kapłaństwa. Uważam także drodzy czytelnicy, że te dwie myśli może każdy przyjąć w swojej łasce stanu. Być otwartym na plany Boga tam, gdzie teraz jesteś w swojej historii życia, gorliwie wypełniać swoje zadania i nawracać się – czyli jak to dookreślił papież Benedykt XVI – stawiać Jezusa w centrum swojego życia.

Czy Ojca pasje pomagają w pracy duszpasterskiej?

Raniero Cantalamessa napisał kiedyś, że kapłan głosi to, czym sam żyje. I myślę, że w tym jest bardzo dużo prawdy. Moje życie jako człowieka, chrześcijanina i prezbitera naznaczone jest pasjami. Kto zajął na stronę parafialną, ten przeczytał, że pasjonuję się sportem (praktycznie każdą dziedziną), sztuką, architekturą, literaturą, muzyką i historią. Kocham jeść i gotować, a mój charakter kształtowały Tatry. Do tych pasji jeszcze kilka bym dodał.

Te pasje to nieodłączna część mojego życia, to one rzutują na postrzeganie świata. To odzwierciedla się w słowie, które głoszę na ambonie. Po bardzo szerokiej posłudze w Siedlcach, moje pasje zdecydowanie pomagają mi w duszpasterstwie – od nawiązywania relacji, po zrozumienie innego człowieka i jego wrażliwości na dobro, piękno i prawdę. Mam nadzieję, że w naszej wspólnotie parafialnej będę mógł służyć swoimi zainteresowaniami, jak również je pielęgnować dla przyszłych posług, gdziekolwiek Kościół mnie pošle.

Tomasz Kapłon

Redaktor „Królowej Pokoju”,
popowicewroclaw.pl

FORMACJA

Festiwal Życia, czyli najlepszy tydzień w roku

Wspólnota Młodzieżowa Niniwa pod opieką o. Tomasa wyjechała 8 lipca 2024 r. na długo wyczekiwany Festiwal Życia do Kokotka. Tegorocznym hasłem było zdanie: „Wracaj do domu”.

ZDJEŃCIE: FESTIWALŻYCIA.PL

Na miejscu, po rejestracji, otrzymaniu opasek i wybraniu grupki dzielenia ruszyliśmy na pole namiotowe, gdzie przez dłuższą chwilę rozkładaliśmy swoje namioty.

Jak wyglądały nasze dni?

Mieliśmy BARDZO głośne, nieraz konieczne pobudki 6.30. Mimo małej ilości snu, bo zajęcia trwały od rana do późnego wieczora, zawsze wstawaliśmy gotowi na nowy dzień! Następnie udawaliśmy się na poranne modlitwy, gdzie była także poranna rozgrzewka dla najbardziej ospałych. Spożywaliśmy wspólnie posiłki ze wspólnotą Niniwa z Grotnik w naszym namiocie obiadowym. Ojciec Tomasz zadbał o to, aby niczego nam nie brakowało. Słuchaliśmy wartościowych konferencji. Na jednej z nich wystąpili Łukasz i Edyta Gólcowie, opowiadając nam historię swojej miłości i zespołu. Po konferencji wspólnie zaśpiewaliśmy najpopularniejsze piosenki zespołu Golec uOrkiestra, m.in. *Ściernisko*.

Na spotkaniach w grupkach dzielenia, których tematem przewodnim była postać św. Estery, dzieliliśmy się swoimi przemyśleniami i odczuciami. W grupach zawariliśmy nowe wartościowe znajomości dzięki wspólnym rozważaniom. Mieliśmy możliwość uczestniczenia w wybranych przez siebie warsztatach praktycznych lub teoretycznych o bardzo zróżnicowanej tematyce. Nie zabrakło codziennych uroczystych Mszy Świętych i wieczornych kon-

Ten wyjazd pomógł przełamać wiele barier, czasem takich, o których nawet nie mieliśmy pojęcia. Pogoda dopisywała nam codziennie, jednak trzy razy w nocy nawiedziły nas wielkie burze z ulewami.

certów. Po wszystkim mogliśmy udać się na strefę chilloutu i spędzić jeszcze więcej czasu wspólnie. To tylko część tego, czego tam doświadczyliśmy.

Co czyni go takim wyjątkowym?

Z radością korzystaliśmy z każdego punktu programu festiwalu. Są to przede wszystkim ludzie, którzy go tworzyli, czas spędzony z Bogiem i poczucie bezpieczeństwa. Każdego dnia mieliśmy okazję poznawać wspaniałych ludzi z całej Polski i nie tylko. Codziennie mogliśmy udać się do kaplicy na cichą adorację. Uczestniczyliśmy też w wieczorze uwielbienia, co pozwoliło nam jeszcze bardziej zacieśnić więź z Panem Bogiem i dało czas na własne przemyślenia. Nie obeszło się bez łez wzruszenia. Zdecydowanie pozostanie to na długo w naszej pamięci. Różnorodne koncerty urozmaicały nasze wieczory. Na scenie wystąpili m.in.: Mesajah, NieMaGoTu, Siewcy Lednicy i CBool. Uczestniczyliśmy również w biegu festiwalowicza, który był nie lada wyzwaniem i ogromnym wyjściem ze strefy komfortu. Trasa miała długość 5 km i obejmowała różne tereny: od stawu, przez las, po sięgające ponad pas błota. Nielatwo było przez nie przebrnąć, jednakże świetnie się przy tym bawiliśmy. Każdy był wobec siebie życzliwy i chętny do pomocy. Bieg zakończyliśmy cali brudni, spragnieni i zmęczeni, ale szczęśliwi.

Co zostanie w nas po festiwalu?

Ten wyjazd pomógł przełamać wiele barier, czasem takich, o których nawet nie mieliśmy pojęcia. Pogoda dopisywała nam codziennie, jednak trzy razy w nocy nawiedziły nas wielkie burze z ulewami. Pomimo lekkich przecieków w namiotach nie popsuky się nasze nastroje. Na sam koniec wszyscy bawiliśmy się do północy na after party nad brzegiem stawu.

Festiwal życia to miejsce, gdzie każdy może się dobrze bawić, zawrzeć cenne relacje i pogłębić swoją wiarę. Wszyscy przeżyliśmy niezapomniane chwile, o których moglibyśmy opowiadać godzinami.

Amelia Antkiewicz

Wspólnota „NINIWA”

CZAS BUDOWANIA

Pogłębić relacje we wspólnocie

Tegoroczne rekolekcje, podobnie jak w ubiegłym roku, nasza Wspólnota przeżywała w Domu Rekolekcyjnym *Alma Mater* w Obrze w dwóch turnusach w lipcu i sierpniu.

ZDJĘCIA: ARCH-UMIŁOWANY I UMIŁOWANA

>> **Obra** – Wyprawa rowerowa młodzieży w czasie rekolekcji wspólnotowych

Dla naszej Wspólnoty jest to szczególnie czas – przede wszystkim czas pogłębiania osobistej zażyłości z Jezusem Chrystusem, zażyłości, która często w trudach dniach codziennego gdzieś ulega rozluźnieniu. W ciszy, bez pośpiechu, który towarzyszy nam w ciągu roku szkolnego, mieliśmy czas na celebrowanie codziennej Eucharystii, adorację Najświętszego Sakramentu, wysłuchanie katechezy, a o godz. 21.00 gromadziliśmy się w kościele przed cudownym obrazem NMP Matki Bożej Pocieszenia, by powierzać Jej wszystkie nasze radości i smutki.

Rekolekcje to czas budowania i pogłębiania relacji – małżeńskich, rodzinnych, przyjacielskich, wspólnotowych. Przedpołudniowa kawa i herbata we wspólnym gronie i dłuższy czas wolny po obiedzie sprzyjały licznym rozmowom, żartom, spacerom i wyjazdom

rodzinnym i wspólnotowym. A ponieważ w zdrowym ciele zdrowy duch, więc nie zabrakło także gry w tenisa, piłkę siatkową i meczu umiłowani contra klerycy.

Wieczorami oglądaliśmy filmy z życia naszej Wspólnoty, które powstawały przy różnych okazjach, głównie kolejnych okrągłych rocznic Wspólnoty. Mnóstwo było wspomnień, ale też radości, gdy patrzyliśmy na siebie młodszych o 10, 15 czy 20 lat.

Tradycją naszej Wspólnoty stają się gry planszowe. Mamy wielu miłośników tej rozrywki – wśród dzieci, młodzieży i przede wszystkim dorosłych. I choć co roku przybywa nowych gier, to jednak Mafія i Tajniacy królują niepodzielnie od tylu lat, nie nudząc nas i wciąż bawiąc, czasami do łez.

Pamiętaliśmy także o naszych dzieciach, którym przygotowaliśmy za-

jęcia. Kiedy my, rodzice, słuchaliśmy katechez, one miały swoje spotkania – sprawnościowe, plastyczne, ruchowe. Dzięki uprzejmości br. Karola Kossowskiego nasza młodzież zwiedzała piękne tereny wokół Obrze na rowerach.

Odbyliśmy jednodniową pielgrzymkę do Rokitna. To niewielka wieś, w której w XVIII w. wybudowano kościół parafialny pw. NMP Rokitniańskiej (Królowej Polski). Kościół jest bazyliką mniejszą, gdzie znajduje się cudowny obraz NMP Cierpliwie Słuchającej, ukoronowany w 1989 r. koronami papieskimi. Kustosz sanktuarium opowiedział nam historię cudownego obrazu, uczestniczyliśmy w Eucharystii, a potem mogliśmy obejrzeć muzeum znajdujące się przy kościele i pospacerować po pięknych ogrodach znajdujących się wokół bazyliki.

Rekolekcje mijają szybko, ale zawsze jest to dla nas dobry czas. Wracamy do domów bliżsi Boga. Napelnieni Bożą mocą staramy się w codziennym życiu być świadkami miłości Chrystusa i przykładem małżeństw, dla których jest ono drogą do świętości.

Anna Siuta

ZDJĘCIA: ARCH-UMIŁOWANY I UMIŁOWANA

>> **Obra** – Rozmowy na schodach pomagają zawiązać relacje

ZDJEĆCIA: ARCH. LEW JUDY

LETNIE REKOLEKCJE

Święty czas

Kulminacją roku formacyjnego naszej wspólnoty są letnie rekolekcje. Od września do czerwca spotykamy się trzy, cztery razy w miesiącu, ale podczas wakacji wspólnie wyjeżdżamy na kilka dni do Gródka nad Dunajcem.

Ten intensywny czas pozwala nam znacznie głębiej rozwijać się jako wspólnotcie, a także każdemu z osobna jako jej członkowi.

Wzrastamy w uwielbieniu Pana Boga przez codzienną poranną adorację Najświętszego Sakramentu, spowiedź, uczestnictwo w Mszy Świętej oraz udział w wieczornym spotkaniu modlitewnym.

Formacja duchowa i intelektualna

W ciągu dnia słuchamy wykładów. W tym roku mówcami byli:

- bp legnicki Andrzej Siemieniewski, który opowiadał nam o przygotowaniach do nadchodzącego Jubileuszu 2033, czyli Jubileuszu Dwutysiąclecia Odkupienia – jak możemy przygotować siebie, naszą wspólnotę oraz Kościół na to wyjątkowe wydarzenie, które zbliża się wielkimi krokami;
- Tomek Piechnik, lider wspólnoty Hallelu Jah, który dzielił się swoim doświadczeniem wspólnoty, tego, jak możemy siebie nawzajem wspierać oraz głosić Ewangelię, zwłaszcza w kontekście naszych czasów: w obliczu wielu zmian społeczno-kulturowych, w świecie, który jest obojętny na religijność;
- oraz diakon Piotr Sztuba, który opowiadał o służbie bliźnim i Bogu przez jałmużnę.

>> **Gródek** – konferencja bpa Andrzeja Siemieniewskiego

>> **Gródek** – wspólnotowe zdjęcie na zakończenie rekolekcji

Rekreacja

W przerwie na kawę oraz wieczorem wszyscy spotykamy się w naszej ukochanej kawiarence, miejscu, które sami tworzymy. Kupujemy kawę, ciasta, żelki, a cały dochód jest przeznaczony na cele charytatywne (w tym roku wspieraliśmy o. Arkadiusza Cichlę w jego misji na Ukrainie oraz fundację Nefesz, która prowadzi ośrodek leczenia uzależnień w Ligocie Polskiej – udało nam się zebrać ponad 10 tys. zł.). Jest jeszcze jeden powód, dla którego to miejsce jest dla nas tak ważne: tam właśnie możemy się lepiej poznać i zbudować braterskie relacje.

Oprócz tego każdy ma okazję do służby: przygotowując zajęcia dla dzieci, rozkładając sprzęt, śpiewając psalm, parząc kawę, organizując zajęcia sportowe po południu.

Na sam koniec mogliśmy wysłuchać wzruszających świadectw tego, co Pan Bóg czyni w naszym życiu. I już nie możemy się doczekać rekolekcji 2025. :)

Świadectwa

Świadectwo Damiana Cywińskiego: „Na rekolekcjach w Gródku byłem pod ogromnym wrażeniem doświadczenia wspólnoty ludzi w każdym wieku. Obserwując przestrzeń, widziało się mnóstwo bawiących się dzieci, młodzież, młodych dorosłych, rodziców, osoby starsze. I nikt nie był sam, każdy był w otoczeniu życzliwych mu osób. Pamiętam, że myślałem sobie, jakie to wszystko jest dobre i że dobrze jest mi tam po prostu być, między tymi wszystkimi ludźmi, mieszanką charakterów, talentów, doświadczeń życiowych. Niekiedy rozmowy były lekkie i przyjemne, a czas mijał powoli podczas beztróskiego leżenia na trawie, ale innym razem «schodziło się» na naprawdę głębokie tematy i czułem, że dotykamy czegoś ważnego i że jesteśmy wszyscy dla siebie wzajemnym darem. Jeśli chodzi o tematy poruszane podczas rekolekcji, to najbardziej zostały mi w sercu rozważania dotyczące obfitości w dawaniu ludziom siebie i tego, co sami posiadamy. Pamiętam, że czułem mocno, jakie to piękne, że to wszystko dostaliśmy od

Wzrastamy w uwielbieniu Pana Boga przez codzienną poranną adorację Najświętszego Sakramentu, spowiedź, uczestnictwo w Mszy Świętej oraz udział w wieczornym spotkaniu modlitewnym.

Boga za darmo, nie po to, żeby odgrodzić się od innych i zamknąć w swoim idealnym świecie, ale żeby wyjść do ludzi z całym naszym bogactwem. I nie chodzi przecież tylko o pieniądze. Podobało mi się też bardzo nakreślenie wizji Jubileuszu 2033. Pięknie mieć przed sobą cel, jakąś wizję, do której możemy dążyć wspólnymi siłami. Pomyślałem wtedy, że nie chcę zachować bierności, że pragnę w życiu robić więcej dla innych ludzi i naprawdę zobaczyć, że to wydaje plon, że jest chociaż trochę więcej Boga, czyli Miłości, w przestrzeni, w której żyję”.

Agata Bartosik

Wspólnota „Lew Judy”

>> **Gródek** – homilia o. Błażeja Mielcarka dla dzieci

ZDJĘCIE: PIOTR OSIŃSKI OMI

WYJAZD WAKACYJNY

Ministrancka integracja w Garczynie

Wyprawa na bagna, zjazd tyrolką, paintball, budowanie tratw czy wspinaczka to tylko kilka z atrakcji ministranckiego wyjazdu integracyjnego.

>> **Eucharystia** – najważniejszym punktem każdego dnia było uczestnictwo w Mszy św.

W sierpniu parafialna służba liturgiczna pod opieką o. Piotra Osińskiego OMI udała się na wakacyjny wyjazd ministrancki do Garczyna. W Garczynie od 3 lat o. Jan Wlazły OMI wraz z o. Jarosławem Koniecznym OMI organizują wakacyjne obozy ministranckie, mające na celu wypoczynek i integrację ministrantów. To wydarzenie jest szczególnie, gdyż uczestnikami mogą być ministranci ze wszystkich obłackich parafii. Dzięki takiemu rozwiązaniu znacznie więcej ministrantów ma okazję wyjechać gdzieś ze swoją wspólnotą, skorzystać na tym mogą mniejsze parafie, gdzie trudniej zorganizować jest wyjazd.

Nasze ministranckie wakacje rozpoczęliśmy dosyć wcześnie, bo o godzinie 6.30 spotkaliśmy się już na dworcu, gotowi do odjazdu. Droga była długa i ciężka, ale pewnym urozmaiceniem była przerwa obiadowa w Gdańsku.

>> **Garczyn** – wakacyjny wyjazd dla ministrantów

Po dotarciu na miejsce zostaliśmy zakwaterowani w domkach letniskowych. Dla naszych ministrantów pierwszym zaskoczeniem było to, że domki dzielili z chłopakami z innych wspólnot parafialnych. Mimo sceptycznego nastawienia mogli śmiało powiedzieć, że pozwoliło im to zbudować nowe relacje i może nowe przyjaźnie.

Pierwszego dnia w planie mieliśmy obiadową Mszę św. oraz spotkanie organizacyjne. Tam poznaliśmy szczegółowo wszelkie zasady i plan wypoczynku, a chłopcy zostali podzieleni na grupy, w których odbywały się zajęcia. Grupy oczywiście też były mieszane, także w każdej znajdowali się ministranci z różnych parafii.

Kolejne trzy dni były dniami pełnymi wrażeń, plan był inny dla każdej grupy, ale ministranci mieli okazję skorzystać z takich atrakcji, jak: tyrolka, paintball, wyprawa na bagna, wspinaczka, zabawy integracyjne, kąpiel w jeziorze, budowanie tratw, nocne podchody i wiele innych. Poza tym nie zabrakło także elementów duchowych, jak na ministrantów przysłało, codzienna Eucharystia, modlitwy, możliwość przystąpienia do sakramentu pokuty i pojednania. Zatem czasu na nudę nie mieliśmy wcale.

Ostatniej nocy na najstarszych chłopków czekało nie lada wyzwanie, musieli oni bowiem spędzić całą noc w szałasach, które sami zbudowali. Żeby nie było za łatwo, o jedzenie czy ciepło także musieli zadbać sami. Po udanym rozpaleniu ogniska i zjedzeniu kolacji przyszedł czas na podzielenie wart nocnych przy ogniu, aby w nocy nikt nie zmarzł. Reszta grupy w tym czasie miała wielkie wspólne ognisko, a noc spędziła u siebie w ciepłych łóżkach.

Droga powrotna minęła nam bardzo szybko, gdyż prawie każdy ją przespał. Wspólny wypoczynek w Garczynie to bardzo dobry czas, poświęcony na relaks i budowanie więzi, a także wspólne przeżywanie wiary. Myślę, że każdy wrócił zadowolony i umocniony. Jeżeli jakiś ministrant zastanawia się, czy pojechać w przyszłym roku, mówię... ZDECYDOWANIE WARTO!

Jakub Oleksiak

Wspólnota ministrantów

FORMACJA

Jak rozmawiać z dziećmi o wierze

W lutym, wraz z rozpoczęciem Wielkiego Postu, wielu naszych parafian podjęło modlitwę w intencji dzieci i młodzieży. Oprócz indywidualnej modlitwy w każdą drugą środę miesiąca odprawiana jest Msza św., podczas której w szczególny sposób polecamy Panu Bogu wszystkie dzieci naszej parafii.

Po Mszy odbywają się spotkania dla osób chcących porozmawiać, podzielić się swoimi doświadczeniami, wątpliwościami. To bardzo ważne, że możemy się poznać, nawzajem wspierać, dzielić z osobami, które mierzą się z podobnymi wyzwaniem. Ojciec Piotr, opiekun naszej grupy, jest dla nas również dużym wsparciem, odpowiada na nasze pytania, dzieli się swoją wiedzą, pomaga rozwiązać wątpliwości.

We wrześniu tematem naszego spotkania było pytanie: „Jak rozmawiać z dziećmi o wierze?”. Jest naturalne, że rodzice, dla których sprawy wiary są ważne, często boją się nad tym, kiedy ich dzieci wydają się odchodzić od Pana Boga. Co w takiej sytuacji robić? Na pewno ogarnąć dzieci modlitwą, ale też szczerze i otwarcie z nimi rozmawiać. A to nie może być monolog rodzica, lecz wzajemne słuchanie się z uwagą i szacunkiem.

Każda rodzina prędzej czy później boryka się z różnymi trudnościami. Małżeństwa przechodzą kryzysy, czasem dramatyczne, a czasem drobne. Zdarza się, że mama i tata nie mówią jednym głosem. Jak takie sytuacje wpływają na dzieci i co można zrobić, by je wówczas chronić?

Dla mnie bardzo pouczająca jest rozmowa nie tylko z własnym dzieckiem, ale również z dziećmi znajomych, przyjaciół, bliższej i dalszej rodziny. Młodzi

ludzie czasami zdobywają się na otwartość i mówią na przykład: „Nie lubię chodzić na Mszę św. w niedzielę, bo bardzo się nudzę. Nic z tego nie rozumiem, czekam na koniec i tyle. Żadnego Pana Boga tam nie spotykam”. Można unieść się świętym oburzeniem, tylko... po co? Są to przecież bardzo cenne wskazówki. Pokazują jasno, że wielu nastolatków uczestniczy w praktykach religijnych, które są pewną formą pobożności pozbawioną treści. Nic dziwnego, że tak chętnie uciekają od „religijnego obowiązku”. Tymczasem najważniejszą rolą rodzica, ale też katechety, duszpasterza, jest właśnie wsparcie dziecka w wypełnianiu formy treścią, pokazanie istoty, tego, że wejście w relację z Panem Bogiem jest nie tylko możliwe, ale też bardzo realnie wpływa na naszą codzienność. Tu i teraz.

Postawa rodziców, ich świadectwo życia jest ważniejsze od tysięcy słów, ponieważ młodzież bardzo wyczułona jest na prawdziwość. Dlatego najskuteczniejszą chyba drogą do tego, by nasze dzieci nie odwracały się od Pana Boga, jest dbanie o własną z Nim relację. Prawdziwie, nie na pokaz. Cenna jest też rzetelna wiedza religijna rodziców, sensowne argumenty, w przeciwieństwie do wymuszania, kontroli, szantażu czy popadania w egzaltację. Pamiętajmy jednak, że „Wiera jest możliwa tylko dzięki łasce Bożej i wewnętrznej pomocy Ducha Świętego”, jak czytamy w Katechizmie Kościoła Katolickiego (nr 154). My, rodzice, możemy wykonać sporą pracę, przygotowując grunt, owoce działania Bożej łaski nie należą jednak do nas i nie mamy prawa domagać się, by były zgodne z naszą wizją.

Każda rodzina prędzej czy później boryka się z różnymi trudnościami. Małżeństwa przechodzą kryzysy, czasem dramatyczne, a czasem drobne. Zdarza się, że mama i tata nie mówią jednym głosem. Jak takie sytuacje wpływają na dzieci i co można zrobić, by je wówczas chronić? O tym będziemy rozmawiać na spotkaniu w drugą środę października po wieczornej Mszy św. w intencji dzieci. Zapraszamy.

Anna Clancy

Parafianka, koordynatorka inicjatywy modlitwy za dzieci

ZDJĘCIE: ARCH. PARAFIALNE

ŻYCIE DUCHOWE

Misterium ziemi podlaskiej

Wakacje rozpoczęłam od nawiedzenia, wraz z grupą pielgrzymów, Sanktuarium Matki Bożej Kodeńskiej Królowej Podlasia – Matki Jedności. Ten czas był dla mnie niezwykły.

Kiedy 8 grudnia 2023 r. gościłam w swoim domu Matkę Bożą Kodeńską, nawet nie przyszło mi na myśl, że za kilka miesięcy będę stała przed Jej tronem, przed tronem Królowej Podlasia – Matki Pokoju w Kodniu. Święty czas rekolekcji był wołaniem: Panie, naucz nas się modlić! A Opatrzność Boża dyskretnie prowadziła wszystkich uczestników pielgrzymki w duchową przestrzeń szczególnej zażyłości z Bogiem na Jej wzór. Zjednoczeni z Trójcą Świętą przez Ducha Świętego na ustach z *Ave Maria* poznawaliśmy ziemię podlaską. Nad malowniczym Bugiem uczestniczyliśmy w niedzielnej liturgii w unickiej cerkwi pw. św. Nikity w Kostomłotach, odkrywaliśmy wielokulturowość Włodawy oraz byliśmy w sanktuarium maryjnym na Górze Chełmskiej.

Człowiek potrzebuje modlitwy, gdyż przypomina mu ona o autentycznej rzeczywistości, w której istniejemy. Jest niezbędną przestrzenią słów i ciszy... niepowtarzalnego bycia z Bogiem dla Niego samego! Prowadzący konferencje o. Jarosław Kędzia stopniowo inspirował uczestników do odkrycia potrzeby wyjścia z Chrystusem na pustynię, aby odpocząć nieco i dać sobie szansę bycia w czułej bliskości z Bogiem Ojcem sam na sam, by usłyszeć głos Pana. Zachęcał uczestników do zaangażowania będącego otwarciem na Boże działanie i wypełnianie Jego woli. By dojrzewając w doświadczeniu egzystencji, wytrwale wołać: Panie Jezu, ulituj się nade mną grzesznikiem!

W tym samym czasie sanktuarium w Kodniu nawiedziły relikwie rodziny Ulmów. Jakże potrzebnych we

współczesnej dobie świadków, przypominających prawdę, że bycie chrześcijaninem jest powołaniem. Bycie chrześcijaninem zawsze było i jest wyzwaniem! Bycie chrześcijaninem jest zaszczytem! A za wierność Ewangelii warto zapłacić najwyższą cenę, o czym przypomina niejednokrotnie ziemia Podlasia.

By dojrzewając w doświadczeniu odwagi i miłości, wytrwale wołać: Panie Jezu, ulituj się nade mną grzesznikiem!

Zatrzymując się w miejscach upamiętniających powstańców styczniowych, idąc leśną drogą do byłego obozu zagłady ludności żydowskiej w Sobiborze, gdzie białe marmurowe kamienie śpiewają *Szema Izrael*, czy pochylając głowę w milczeniu przed ruinami unickiej świątyni w Kodniu, gdzie brat przełał krew brata, powracaliśmy do źródła Życia, by na nowo pełniej odkryć autentyczność człowieczeństwa i jego cel.

By dojrzewając w doświadczeniu bólu i wolności, wytrwale wołać: Panie Jezu, ulituj się nade mną grzesznikiem!

Ojciec Jarosław powiedział, że święci modlą się pragnieniem... powiedział – pragnieniem spotkania się z Bogiem. Chrześcijanin jest w Bożej obecności zawsze. To Duch Święty sprawia, że docieramy do głębin Miłości, daje nam pewność, że zostaniemy wysłuchani.

Modlitwa tęsknoty za prawdziwym dobrem, wznoszona ponad samego siebie, daje radość z możliwości pozostania pod Bożym wejrzeniem, nieustannie w dzień i noc urzeczywistnia słowa Apostoła Pawła: „Przeto czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie, wszystko na chwałę Bożą czyńcie” (1 Kor10, 31).

Wzywając aktem wiary i równocześnie składając w darze samego siebie z momentów najczystszej miłości, ze skruszonym sercem wołajmy w doświadczeniu odwagi i miłości, bólu i wolności, pokoju i radości: Panie Jezu, ulituj się nade mną grzesznikiem! Panie Jezu, ulituj się nade mną grzesznikiem!

Jadwiga Ługiewicz

katechетка,
Zespół Szkół nr 1 we Wrocławiu

MISJE

Sesja formacyjna Przyjaciół Misji

„Zaczęły się czasy wędkowania” – tak mówi nam ojciec Błażej Mielcarek OMI, proboszcz naszej parafii NMP Królowej Pokoju we Wrocławiu.

Ojcowie oblaci umożliwili nam udział w spotkaniu misyjnym w prokurze misyjnej w Poznaniu. Było dziesięciu uczestników, w tym trzech z Wrocławia: Krystyna, Anna i Janina.

W dniu przybycia serdecznie powitali nas o. Wiesław Chojnowski OMI – dyrektor prokury misyjnej, oraz siostra zakonna Urszula Wasiak. Spotkał się z nami także prowincjał o. Marek Ochlak OMI. W programie były konferencje z o. Marcinem Wrzosem OMI, naczelnym redaktorem „Misyjnych Dróg”. Wyjściem do konferencji były ewangelie posłannictwa, w których Jezus daje apostołom, a także nam ostatnie polecenia, ostatnie nauki i ostatni rozkaz, czyli: „Idźcie i nauczajcie cały świat i głoscie ewangelię wszelkiemu stworzeniu”.

Omówione i przedyskutowane zostały przedsięwzięcia i cele działalności misyjnej, a w szczególności nowe światy i zjawiska społeczne, obszary kulturowe i metody głoszenia słowa Bożego. Podczas spotkań uczestnicy dzielili się doświadczeniem pracy misyjnej (misjonarze) oraz pracą w parafiach w zakresie pozyskiwania nowych przyjaciół misji (uczestnicy).

W sobotę umożliwiono nam zwiedzanie katedry prymasowskiej w Gnieźnie. Oczywiście braliśmy udział w modlitwach w kaplicy domu misyjnego. Ojcowie apelowali o modlitwę w intencji misji.

Po niedzielnej Eucharystii zamykającej spotkanie otrzymaliśmy dyplomy za uczestnictwo w sesji podsumowują-

ZDJEŃCIA: OBLACI.PL

>> **Poznań** – Spotkanie formacyjne zelatorów

cej dla zelatorów i kolporterów „Misyjnych Dróg”. Od prokury otrzymaliśmy także modlitewnik przyjaciół misji oraz obrazek na 25. rocznicę beatyfikacji o. Józefa Cebuli OMI z relikwiami. Kończąc, dziękujemy ojcom za umożliwienie naszego uczestniczenia w sesji i poszerzeniu wiedzy o misjach. Czy ta wiedza skutkować będzie nadejściem „czasów łowienia siecią” ze słów o. Błażeja?

Janina Podlejska

ZDJEŃCIA: OBLACI.PL

>> **Poznań** – Konferencja o. Marcina Wrzosa OMI

BLUE BIRD

evesta

Marta Balcerowiak

Twój agent nieruchomości

Pomogę Ci:

- Sprawnie, szybko i bezpiecznie sprzedać Twoją nieruchomość, gwarantując Ci spokój, miłą atmosferę i zaoszczędzony czas
- Doradzę w kwestiach prawnych, przy dziedziczeniu oraz zawiłościach formalnych
- Kupić wymarzoną nieruchomość, dbając o Twój interes i potrzeby
- Znaleźć odpowiednich najemców na Twoją nieruchomość

Mail: marta.balcerowiak@evesta.pl

Zaufało mi wielu klientów, zaufaj i Ty!

Telefon: **663-065-305**

NIE WSTYDZĘ SIĘ JEZUSA

Bóg jest miłością

Miłość zaczyna się od małych gestów – uśmiechu, dobrego słowa czy ustąpienia miejsca w tramwaju. Ona kształtuje nasze codzienne wybory.

Jesteśmy małżeństwem od 16 października 2010 r. Mamy czwórkę dzieci: Mateusza (lat 12), Michała (lat 11), Szymona (lat 9) i Gabrysię (4 lata). Do Wspólnoty Rodzin „Umiłowany i umiłowana” należymy od 2017 r.

„Bóg jest miłością” – to zdanie towarzyszy nam każdego dnia w walce o świętość w szarej codzienności. Miłość bowiem zaczyna się od małych gestów – uśmiechu, dobrego słowa czy ustąpienia miejsca w tramwaju. Ona kształtuje nasze codzienne wybory i umacnia nas w wierności w rzeczach małych.

Ojcowska miłość naszego Pana kształtuje nasze rodzicielstwo. Staramy się jak On upominać dzieci stanowczo, lecz z szacunkiem. Uważamy, że dyscyplina jest bardzo ważna i zawsze podkreślamy, iż „wolność osobista kończy się tam, gdzie zaczyna się wolność drugiego człowieka” (Alexis de Tocqueville). Przez rozmowę i wyczerpujące tłumaczenie kształtujemy sumienia naszych dzieci. Zawsze jednak potępiamy czyn, a nie człowieka, który go popełnił. Zdarza się jednak czasem, że

w troskach dnia codziennego brakuje nam cierpliwości. Wówczas uciekamy się do miłosiernego Pana przez akty strzeliste lub cytaty z Pisma Świętego – „Postaw, Panie, straż moim ustom i wargę przy bramie warg moich!” (Ps 141, 3). Doświadczaliśmy osobiście, że te krótkie modlitwy mają w sobie ogromną moc.

W chwilach smutku i cierpienia zawieramy się opiece Maryi. Oboje wierzymy, że Ona jak matka czuwa nad naszym małżeństwem. Zawieramy Jej opiece nasze troski, zmartwienia, nasze dzieci, a także przez Jej ręce dziękujemy za codzienne łaski i dary. Ona pomaga nam walczyć z własnym egoizmem i lenistwem.

„Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia” (Flp 4, 13).

W chwilach smutku i cierpienia zawieramy się opiece Maryi. Oboje wierzymy, że Ona jak matka czuwa nad naszym małżeństwem. Zawieramy Jej opiece nasze troski, zmartwienia, nasze dzieci, a także przez Jej ręce dziękujemy za codzienne łaski i dary.

>> Wrocław – Patrycja i Marcin Schultzowie

Pan Bóg umacnia naszą rodzinę w codziennej Eucharystii. Od uczestnictwa we Mszy Świętej rozpoczynamy każdy dzień, wspierając się

wzajemną modlitwą i ucząc tego samego nasze dzieci. Ogromną radość sprawia patrzenie, jak wraz ze swym tatą szafarzem służą Bogu przy ołtarzu jako ministranci. Nie bez przyczyny jedna z ksiązek napisana przez o. K. Lubowickiego, nosi tytuł *Życie małżeńskie uczynić Eucharystią*. Gorąco zachęcamy do lektury tej książki, aby na nowo odkryć, że Bóg jest miłością!

Patrycja i Marcin Schultzowie

WSPÓLNOTA MODLITEWNA

Uczestnictwo w Żywym Różańcu polega na przynależności do grupy zwanej różą. Każda osoba z róży przez miesiąc odmawia jedną z tajemnic różańcowych.

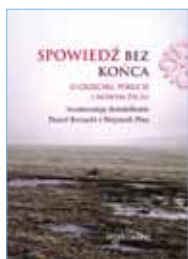
Warto przeczytać

ŻYWE SERCE

ks. Piotr Pawlukiewicz

O twoje serce toczy się wielka bitwa. Jest bowiem ktoś, kto chce Ci zabrać życie. Jego taktyka jest prosta: Możesz sobie kończyć studia. Możesz założyć firmę, możesz jeździć za granicę, bylebyś tylko nie miał życia. Żebyś wegetował. O to chodzi szatanowi! A kiedyś, kiedy już twoje siły się wyczerpią, on szepnie ci do ucha z satysfakcją: „Przegrałeś, frajerze”. Otóż dlatego nie pytaj się, czego jeszcze ode mnie chcą ludzie, co ja mam zrobić... Zapytaj się, co mnie ożywia? I idź, i to zrób. Idź i to zrób. Bo dzisiaj świat potrzebuje ludzi o ŻYWYM SERCU.

SPOWIEDŹ BEZ KOŃCA. O GRZECHU, POKUCIE I NOWYM ŻYCIU...

Paweł Kozacki OP, Wojciech Prus OP

Ta książka to rozmowa o najbardziej intymnym z sakramentów. Spowiedź dotyka przepaści duszy, jak żaden inny sakrament znajdując się na styku boskich i ludzkich tajemnic. Dominikanie Paweł Kozacki i Wojciech Prus mówią o trudach i pięknie spowiedzi, przypominającej rodzenie się nowego życia.

Intencje modlitwy żywego Różańca

Październik 2024

PAPIESKA: Aby Kościół nadal wspierał ze wszystkich sił synodalny styl życia, jako znak współodpowiedzialności, promując uczestnictwo, komunie i misję łączące księży, osoby konsekrowane i świeckich.

PARAFIALNA: W intencji dziękczynnej za 30 lat od konsekracji naszego kościoła, prosząc o powołania z naszej parafii.

Listopad 2024

PAPIESKA: Za wszystkich rodziców, którzy optakują śmierć swojego syna lub córki, aby znaleźli wsparcie we wspólności oraz zaznali pokoju i pocieszenia Ducha Świętego.

PARAFIALNA: Za wszystkich zmarłych parafian, kapłanów i dusze w czyśćcu cierpiące.

Kalendarium parafialne

- >> 15.06 – Zorganizowany został festyn parafialny.
- >> 15.06 – Ustanowiono w parafii dwóch nowych szafarzy nadzwyczajnych Komunii św.: Marka Kupczyńskiego oraz Jerzego Goldwassera.
- >> 15–16.06 – W parafii odbył się regionalny zjazd przyjaciół misji obłackich.
- >> 23.06 – Na Mszy św. dla dzieci modliliśmy się w intencji dziękczynnej za rok edukacji dzieci.
- >> 24–28.06 – Dzieci i młodzież brali udział w półkoloniach organizowanych przez o. Tomasza Szurę OMI.
- >> 29.06–2.07 – Pielgrzymka do Kodnia połączona z rekolekcjami prowadzonymi przez o. Jarosława Kędzię OMI.
- >> 29.06 – Do grona duszpasterzy parafii dołączył o. Bartosz Koślik OMI, który został skierowany w miejsce dotychczasowego wikariusza o. Wiesława Przyjemskiego OMI.
- >> 8–14.07 – Młodzież ze wspólnoty Niniwa uczestniczyła w Festiwalu Życia.
- >> 19.07 – Wspólnota „Umiłowany i umiłowana” rozpoczęła w Obrze pierwszą serię rekolekcji letnich.
- >> 20.07 – Wspólnota „Lew Judy” rozpoczęła rekolekcje letnie w Gródku n. Dunajcem.
- >> 21.07 – Misjonarka świecka – Dominika Szwabowicz dzieliła się świadectwem pracy misyjnej w Nigerii.
- >> 2.08 – Wspólnota „Umiłowany i umiłowana” rozpoczęła w Obrze drugą serię rekolekcji letnich.
- >> 4.08 – Grupa „Spotkania z kulturą ojczystą” zorganizowała wspólne śpiewanie pieśni związanych z Powstaniem Warszawskim.
- >> 18.08 – Niedzielne homilie głosił misjonarz z Ukrainy – o. Paweł Wyszowski OMI – zachęcając do wsparcia dzieł misyjnych prowadzonych przez oblatów.
- >> 22–30.08 – Odbyła się pielgrzymka do Medziugorie.
- >> 29.08 – W kościele św. Jerzego odbyła się Msza św. pod przewodnictwem prowincjała o. Marka Ochłaka OMI na pożegnanie grupy piechurów z Niniwa Team.
- >> 1.09 – Odbył się odpust parafialny ku czci Najświętszej Maryi Panny Królowej Pokoju. Kazanie odpustowe wygłosił o. Łukasz Krauze OMI.
- >> 2.09 – Mszą św. w intencji dzieci rozpoczęto nowy rok szkolny i katechetyczny.
- >> 6.09 – Duszpasterze odwiedzili chorych z sakramentami.
- >> 8.09 – Odprawiona została Msza św. w ośrodku dla starszych na ul. Lutra. Zapoczątkowano cotygodniową komunie dla podopiecznych.
- >> 14.09 – Rozpoczął się roczny kurs pisania ikon.
- >> 20-22.09 – Ministranci pod opieką o. Piotra Osińskiego OMI wzięli udział w turnieju piłki nożnej w Obrze.

OGŁOSZENIA

Godziny otwarcia
poniedziałek – piątek 8.00-22.00
Tel. 668 689 097
michal.wojtakiewicz1@gmail.com

ZAMIENIĘ MIESZKANIE

Zamienię mieszkanie 50 m² na Popowicach (3 pokoje) na mniejsze z dwoma pokojami również na Popowicach.
Tel. 784 184 008

PSYCHOLOG-PSYCHOTERAPEUTA

konsultacje, terapia indywidualna dla osób dorosłych, testy psychologiczne.
www.psychoterapeuta-wroclaw.eu
Tel. 691 507 676

FHU „NASZE PODŁOGI” – deski, parkiety, panele, listwy; montaż, cyklowanie; ul. Popowicka 28,
naszepodlogi.pl; **Tel. 725 615 008**

ANGIELSKI KOREPETYCJE – Udzielam korepetycji z języka angielskiego, poziom B2; **Tel. 537 636 500**

REMONTY – malowanie, gładzie, panele, płyty g/k, instalacje, kafelki, drzwi.
Tel. 518 897 865

MYCIE OKIEN

- ★ Ściągnię i zakładanie firan gratis
- ★ Własne środki czystości

KATARZYNA
668-423-413

REMONTY – Tel. 507 626 907
naprawy, malowanie, panele.

ZAMIENIĘ MIESZKANIE

Zamienię mieszkanie 34 m² na Popowicach na większe np.: 42 m² (z dopłatą) również na Popowicach. Może być także kupno. **Tel. 691 494 059**

NAUCZYCIELKA CHEMII

udziela korepetycji.
Tel. 515 700 694

JĘZYK ANGIELSKI – korepetycje, przygotowanie do egzaminów.
Tel. 663 017 429

USŁUGI ELEKTRYCZNE Darek.
Tel. 880 413 951

NAUCZYCIELKA CHEMII udziela korepetycji (liceum, szkoła podstawowa).
Tel. 663 017 429

USŁUGI ELEKTRYCZNE, HYDRAULICZNE, ŚLUSARSKIE, SKRĘCANIE MEBLI (MOCOWANIE PÓLEK, SZAFEK), MONTAŻ PANELI PODŁOGOWYCH I INNE:
naprawa i montaż gniazdek, instalacje oświetleniowej, wymiana i naprawa baterii, umywalk, montaż wodomierzy, wymiana zamków, wkładek.
Tel. 791 761 011

SPRZĄTANIE I MYCIE OKIEN
Tel. 889 938 736

REMONTY – malowanie, gładzie, panele, płyty g/k, instalacje, kafelki, drzwi.
Tel. 518 897 865

MARTER – remonty, instalacje elektryczne, hydrauliczne, terakota, glazura.
Tel. 607 633 217

Rzymskokatolicka parafia pw. NMP Królowej Pokoju
ul. Ojców Oblatów 1, 54-239 Wrocław
telefon dyżurny: 507 540 424

e-mail: krolowa.pokoju@archidiecezja.wroc.pl
Konto parafii: Bank PEKAO S.A. I Oddział Wrocław
Nr rachunku 49 1240 1994 1111 0000 2496 8601
Tytuł wpłaty: darowizna na cele kultu religijnego

LEKCJE ŚPIEWU
solfeżu, teorii muzyki,
gry na pianinie,
keyboardzie, organach,
akordeonie,
klarnecie, saksofonie, flecie.
Lekcje dla dzieci
i dorosłych.

MAREK GIERCZAK
Tel. 793 936 800

YOLO English
LEKCJE JĘZYKA ANGIELSKIEGO
w kilkuosobowych grupach
YOU ONLY LEARN ONCE
Lekcje 60 min 40 zł za Lekcję

- Osobne grupy tworzone dla przedszkolaków i uczniów (minimum 3 osobowe grupy, dostępne kolejno z ogłoszeń)
- Przygotowanie do egzaminu dyskwalifikacji
- Zajęcia prowadzone przez anglistkę i psycholog w jednej osobie
- Gwarantowana duża dawka gier, zabaw i nowych słówek!

Wrocław, Popowice - ul. Ojców Oblatów 1
YOLO English 733 822 774 lekcje.yolenglish@gmail.com

KUCHARKA na wszelkie rodzinne imprezy okolicznościowe (wesela, chrzciny, komunie i nie tylko).
Tel. 71 355 1878 lub 515 843 252

STOPKA REDAKCYJNA

ADRES: Parafia pw. NMP Królowej Pokoju, 54-239 Wrocław, ul. Ojców Oblatów 1
KONTAKT: krolowa@archidiecezja.wroc.pl
OPIEKUN: o. Błażej Mielcarek OMI
ZESPÓŁ: Remigiusz Bąk, Maja Berkowska, Teresa Ciszewska, Anna Clancy, Tomasz Kapłon, Maria Niewiadoma, Bożena Sobota

FOTOGRAF: Anna Zawłodzińska, Piotr Janicki
NAKŁAD: 1200 egz.
CENA: Dobrowolna ofiara

Zastrzegamy sobie prawo do skrótów redakcyjnych.
Nie odpowiadamy za treść zamieszczanych reklam i ogłoszeń.

MSZE ŚW.

Msze św. w niedzielę i uroczystości:
w kościele NMP Królowej Pokoju: **7.00, 8.30, 10.00, 11.30**
(z udziałem dzieci), **13.00, 18.00, 21.00** (akademicka)
Msze św. w niektóre święta zniesione:
6.30, 9.00, 11.00, 16.30, 18.00, 19.30
Msze św. w dni powszednie w kościele św. Jerzego:
6.30, 9.00, 18.00 oraz Msze św. pogrzebowe.

SAKRAMENT POJEDNANIA – SPOWIEDŹ ŚW.

Okazja do sakramentu pojednania
– w piątek od godz. **15.00 do 18.00** w kościele św. Jerzego;
– kwadrans przed każdą Mszą św.;
– popołudniowa spowiedź pierwszopiątkowa w dużym kościele, a o **6.30 i 9.00** w kościele św. Jerzego.
Można umawiać się na spowiedź indywidualną oraz na spowiedzi generalne.

CHRZEST

Chrzty w trzecią niedzielę miesiąca podczas Mszy św. o godz. 13.00. Każdy chrzest trzeba zgłosić w biurze parafialnym z kilkudniowym wyprzedzeniem, a w piątek poprzedzający chrzest uczestniczyć w specjalnej konferencji o godz. 19.00 dla rodziców i chrzestnych (sala nr 10).
Uwaga! Chrzty dzieci odbywają się na zasadzie przywileju wynikającego z wiary i świadectwa życia rodziców dziecka. Środowisko wiary jest niezbędnym minimum udzielenia chrztu.

BIERMOWANIE

Do sakramentu bierzmowania przygotowujemy w II klasie szkoły średniej. Młodzież, która uczęszcza na katechizację w szkole, może z początkiem września zgłosić się w parafii na indywidualną rozmowę przed rocznym przygotowaniem. Odbywa się ono w małych grupach ewangelizacyjnych.

I KOMUNIA ŚWIĘTA

Do I Komunii św. dzieci przystępują w III klasie szkoły podstawowej. Są dwie grupy: rodzinna i tradycyjna. Rodzice dziecka zgłaszają się we wrześniu na spotkanie indywidualne, na którym poznają szczegóły przygotowania. Spotkania odbywają się raz w miesiącu. Poświęcenie dewocjonaliów na niedzielnej Mszy św. godz. 11.30 (X, XII, II, IV).

MAŁŻEŃSTWO

Planowany ślub zgłasza się trzy miesiące przed zawarciem, dołączając dokumenty: aktualne świadectwo chrztu, świadectwo katechizacji ze szkoły średniej, dowód osobisty oraz dokument z Urzędu Stanu Cywilnego stwierdzający stan wolny.
Nauki przedślubne: dwa cykle wiosenny i zimowy; obejmuje spotkania w poniedziałek o godz. 19.00; poradnia przedmałżeńska: obowiązkowe spotkania w poniedziałek o umówionej godzinie między 17.00 a 19.00 (sala nr 10).

INNE

Biuro parafialne: poniedziałek–piątek od godz. 16.00 do 17.30
Parafialny Zespół Caritas: czwartek od godz. 17.00 do 18.00
Księgarnia parafialna: niedziela od godz. 9.30 do 13.00
poniedziałek–piątek od godz. 13.00 do 18.00

SAKRAMENT CHORYCH

Sakramentu chorych udzielamy podczas odwiedzin chorych w wyznaczone piątki i soboty miesiąca oraz na indywidualne wezwanie. Nie jest to sakrament umarłych, lecz właśnie chorych, należy zatem w każdej poważnej chorobie wezwać kapłana z posługą sakramentalną.

Wszyscy chorzy w naszej parafii mają możliwość przyjęcia Komunii św. w każdą niedzielę dzięki posłudze nadzwyczajnych szafarzy Komunii św. Chorych należy zgłaszać w biurze parafialnym lub telefonicznie.

POGRZEB

W przypadku śmierci nie wzywamy kapłana do zmarłego. Najpierw należy uzyskać akt zgonu w Urzędzie Stanu Cywilnego i zorganizować termin i miejsce pogrzebu. Do biura parafialnego przychodzimy z odpisem aktu zgonu, ustalamy godzinę Mszy św. i informujemy o miejscu i terminie pogrzebu.

NABOŻEŃSTWA**Adoracja Najświętszego Sakramentu:**

– w pierwszą niedzielę miesiąca od godz. 17.00 do 18.00
– w każdy piątek od godz. 15.00 do 18.00.

Nabożeństwo maryjne pierwszych sobót:

– pierwsza sobota miesiąca, godz. 8.30 różaniec, Msza św. i adoracja Najświętszego Sakramentu.

Nabożeństwo powołańcove

– w pierwszy czwartek miesiąca przed wieczorną Mszą św.

Nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa

– w pierwszy piątek miesiąca po wieczornej Mszy św.

Nabożeństwo do Matki Bożej Fatimskiej

– 13. dnia miesiąca po wieczornej Mszy św.

Nowenna do św. Antoniego

– we wtorki na Mszy św. o godz. 9.00.

Nabożeństwo różańcowe w październiku:

– dla dzieci o godz. 17.00,
– dla dorosłych po wieczornej Mszy św.

Wypominki z różańcem za zmarłych

– od 1 listopada, po Mszy św. wieczornej.

Koronka do Miłosierdzia Bożego

– w poniedziałki po wieczornej Mszy św. oraz codziennie o godz. 15.00 w kościele św. Jerzego.

Droga krzyżowa

– piątki w Wielkim Poście: dla dzieci o godz. 16.30,
dla dorosłych o godz. 17.15;

Gorzkie żale

– niedziele w Wielkim Poście o godz. 17.00

ROCZNICE

Pierwszą rocznicę urodzin i chrztu świętego obchodzimy w drugą niedzielę miesiąca. Msza św. i błogosławieństwo rocznych dzieci o godz. 13.00.

Kolejne rocznice małżeństwa obchodzimy w czwartą niedzielę miesiąca. Msza św. w intencji jubilatów o godz. 13.00. Gdy ktoś obchodzi srebrne lub złote gody, możliwa osobna Msza św. z uroczystym odnowieniem przysięgi małżeńskiej.

Obchody rocznicowe należy wcześniej zgłosić w biurze.

Pielgrzymka do Kodnia

29 czerwca - 2 lipca 2024 r.

14 sierpnia 2024 r.

Przygotowanie bukietów z ziół

Seniorzy w kinie
11 września 2024 r.

21 września 2024 r.

Turniej piłki nożnej ministrantów

KRÓLOWEJ

Koncert symfoniczny z okazji 30-lecia konsekracji kościoła
Najświętszej Maryi Panny Królowej Pokoju we Wrocławiu

WYSTĄPIĄ
BŁOGOsfera
ORAZ ORKIESTRA SEBASTIANA SIKORY

6 PAŹDZIERNIKA 2024 R. GODZ. 19.00
KOŚCIÓŁ PARAFIALNY, UL. OJCÓW OBLATÓW 1, WROCŁAW

organizatorzy

patronat medialny

